

ବଲାଙ୍ଗିର ସହର ସବୁଜ କରଣ ନିମନ୍ତେ ମୁନିସିପାଲଟି କାଉନ୍ସିଲରେ ବୈଠକ

ବଲାଙ୍ଗିର ,୬/୦୮ (ନି.ପ୍ର): ବଲାଙ୍ଗିର ସହର ସବୁଜ କରଣ ଓ ପର୍ଯ୍ୟାବରଣ ସୁରକ୍ଷା ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳରେ ସୁଜ୍ଵଳା ଆଣିବା ପାଇଁ ନଗରପାଳ ଶ୍ରୀମତୀ ଲିଳାକ୍ଷୀ ସାହୁ କ ଅଧକ୍ଷତାରେ ଏକ ସଂଯୋଗାକରଣ ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି।

ଅଧିକାରୀ , ମୁନିସିପାଲଟି ଖାତ୍ ସୂଚକ କାଉନ୍ସିଲର ମାନେ ଏଥିରେ ଯୋଗଦାନ କରି ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବିଜ୍ଞାପନାଳୟ ଫାଉଣ୍ଡେସନ,କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଫାଉଣ୍ଡେସନ, ମାହେଶ୍ୱରୀ ସଂଗଠନ, ସ୍ୱାଭିଳାଷ ଫର ଅଲ,କିଶି ଫାଉଣ୍ଡେସନ,ସତେଜନ ମହିଳା ମଠ, ନାରୀ ଶକ୍ତି ଫାଉଣ୍ଡେସନ, ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ କର ଚକ୍ଷୁ ପରାକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ଏହାଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ମଙ୍ଗଳ ବିଭାଗ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ଓ ଭିନ୍ନକ୍ଷମା ସମ୍ପର୍କିତ ବିଭାଗ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଗୁଡିକ ର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ପରାକ୍ଷା ଚକ୍ଷୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମସ୍ୟା ଅଛି ସେମାନଙ୍କୁ

ପର୍ଯ୍ୟାବରଣ ସୁରକ୍ଷା ବଲାଙ୍ଗିର କିଲ୍ଲା କରାବେ ଫାଉଣ୍ଡେସନ କିଲ୍ଲା ଚାଳକଣ୍ଠେ କମିଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଆଲୋଚନା ଅନୁସାରେ ବକବିଭାଗ ବନାକରଣ ଉପକରଣ ପ୍ରଦାନ ସହିତ ତାରା ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଗାର୍ଡ ବେଦ ମୁନିସିପାଲଟି ଗଢ଼ ଗୁଡିକର ତଥା ରୋପଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ପରିଚାଳନା ଦେଖିବାକୁ ନିଷ୍ପତି ହୋଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗୁଡିକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଚିହ୍ନ ଅଂକଳରେ ବାସ୍ତୁ ନେତୃତ୍ୱ ତାରା ରୋପଣ ଠାରୁ ଯତ୍ନବାନ ହୋଇ ବକିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଉତ୍ତର କୃଷି ସମବାୟର ପରିଚାଳନା ପରିଷଦର ବୈଠକ

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା,୬/୦୮ (ନି.ପ୍ର): କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ରୁକ୍ଷ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଉତ୍ତର ପ୍ରାଥମିକ କୃଷି ସମବାୟ ସମିତିର ନୂତନ ପରିଚାଳନା ପରିଷଦର ପ୍ରଥମ ବୈଠକ ଶୁକ୍ରବାର ସଭାପତି ବସନ୍ତ କୁମାର ରାଉତଙ୍କ ଅଧକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଏଆରସିଏସ୍ ସଂଗଠନ କୁମାର ଦାଶ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଓ ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ କେନା, କଟକ କେନ୍ଦ୍ର ବ୍ୟାଙ୍କ(ସିବିସିବି)ର ଶାଖା ପରିଚାଳକ ଡା.ପି.ଏଚ୍ ଅନ୍ୟତମ ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ବୈଠକରେ ତାଷୀମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଧାନ କ୍ରୟ କରିବା ସମୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅବ୍ୟବସ୍ଥା ନହୁଏ ସେଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିଦେବା, ସମିତିର ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ସଂପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ ଥିଲା । ଏଥିସହିତ ସରକାରଙ୍କ ବଳରାମ ଯୋଜନାରେ ତାଷୀମାନଙ୍କୁ ରଖି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏବଂ ଆଦାୟ କରିବା ସଂପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇ ଥିଲା । ଏହି ବୈଠକରେ ସମିତିର ସଂପାଦକ ସୁବୋଧ କୁମାର ଲେଙ୍କା, ଉପ ସଭାପତି ମମତା କେନା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସାଧନା ପ୍ରସନ୍ନ ରାଉତ, ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସନ୍ନ ରାଉତ, ଶ୍ରୀଧର ସାମଲ, କିଶୋର କେନା, ସଂଗଠନ କୁମାର ଦାସ, ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ମହା, ଅଗ୍ରଣି ସେଣା, ମନୋରମା ସାହି, ଅର୍ଚ୍ଚନା ନାୟକ, ବିଶ୍ୱଜିତ ସାମଲ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ପ୍ରାକ୍ ଗର୍ଭଧାରଣ ଏବଂ ପ୍ରସୂତି ପୂର୍ବ ଲିଙ୍ଗ ନିରୂପଣ ଅଧିନିୟମ ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ

ଖୋର୍ଦ୍ଧା,୬/୦୮ (ନି.ପ୍ର): ଶୁକ୍ରବାର ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ମନୋଜ କୁମାର ପାଢୀଙ୍କ ଅଧକ୍ଷତାରେ ପ୍ରାକ୍ ଗର୍ଭଧାରଣ ଏବଂ ପ୍ରସୂତି ପୂର୍ବ ଲିଙ୍ଗ ନିରୂପଣ ଅଧିନିୟମ ବୈଠକ ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ଉପଦେଶ୍ୟା କମିଟି ବୈଠକ ସ୍ଥାନୀୟ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି । ଅଭିପ୍ରାୟାଭିତ ପାଇଁ ଅନୁମତି ପ୍ରାପ୍ତ କୁନିକ ଗୁଡିକରେ ଯୋଗ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ ତାଙ୍କର ନିୟୁତ, ଅଭିପ୍ରାୟାଭିତ ସହ ଇକୋ କାର୍ଡିଓଗ୍ରାଫି ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ତାଙ୍କର ନିୟୋଜିତ ଉପରେ

ବୈଠକରେ ଆଲୋଚନା ହୋଇଛି । ଭୁଣ ନିରୂପଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ଅଭିଯୋଗ ଆସିବା ପରେ ତୁରନ୍ତ ବିହିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାକୁ ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏଥିସହ ବ୍ୟାପକ ସତେଜନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ବୈଠକରେ ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ସଂପୃକ୍ତ ସଂସ୍ଥା ଉପରେ ଅତୀତ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ବୈଠକରେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନା ହୋଇଛି । ଲିଙ୍ଗ ଅନୁପାତ କମ ରହିଲେ ସଂପୃକ୍ତ ଅଂକଳରେ ବ୍ୟାପକ ସତେଜନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା

ପାଇଁ ଶ୍ରୀ ପାଠୀ ଅଧିକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଭୁଣ ନିରୂପଣ ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ଅଭିଯୋଗ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ସାମ୍ବ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଉପଦେଶ୍ୟା କମିଟି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବ୍ୟାପକ କରିବାକୁ ବୈଠକରେ ନିଷ୍ପତି ହୋଇଛି । ଉକ୍ତ ବୈଠକରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଧିକାରୀ ଡଃ ଆର୍ତ୍ତବନ୍ଧୁ ନାୟକ, ଏଡିପିଏଚ୍ ଡଃ ରଘୁନାଥ ନାୟକ, ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ସଂଗଠନର ସଦସ୍ୟ ପଦ୍ମକରଣ ଦାସ, କେ.ପି. ତ୍ରିପାଠୀ, ଅନୁମତୀ ଦାଶ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ସୁ ନେତ୍ୱ ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ପରୀକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଶୁଭାରମ୍ଭ

ବଲାଙ୍ଗିର ,୬/୦୮ (ନି.ପ୍ର): ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲାରେ ସୁ ନେତ୍ୱ ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ପରୀକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କୁ ଆଜି ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଡଃ ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ରାଣା ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ଓ ଜନସାମ୍ବ୍ୟ ଅଧିକାରୀ କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ଆୟୋଜିତ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଚକ୍ଷୁ ପରୀକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କିତ ଏକ ସତେଜନତା ଯାନ କୁ ସବୁଜ

ପତାକା ଦେଖାଇ ସେ ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସୁତରା ଦେଇ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଆଜିଠି ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲାରେ ଆଜିଠି ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ କର ଚକ୍ଷୁ ପରୀକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ଏହାଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ମଙ୍ଗଳ ବିଭାଗ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ଓ ଭିନ୍ନକ୍ଷମା ସମ୍ପର୍କିତ ବିଭାଗ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଗୁଡିକ ର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ପରୀକ୍ଷା ଚକ୍ଷୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମସ୍ୟା ଅଛି ସେମାନଙ୍କୁ

ଚକ୍ଷୁମା ବିଆସିତ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଅପରେସନ ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯିବ । କୁଳସ୍ତରୀୟ ଶିବିର ମାନ କରାଯାଇ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ । ପ୍ରଥମରୁ ଦଶମ ଶ୍ରେଣି ର ପିଲା ମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥୁଳ ଗୁଡିକରେ ଇ ଚାର୍ଜ ମାଧ୍ୟମରେ ଶିକ୍ଷକ ମାନେ ସହଜରେ ପରୀକ୍ଷା କରି ୬/୧୨ ଦୃଷ୍ଟି ସମସ୍ୟା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ୟା ଥିବା ଛାତ୍ରପାଳଙ୍କ ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ, ଚିହ୍ନ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକ ମାନଙ୍କ ସହିତ

ଶିବିର କୁପଠା ଯିବ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ବାହାରକୁ ମଧ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ବାଳ ସୁରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ର ଟିମ୍ ର ସହାୟତା ରେ ପଠାଯିବ । ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲାରେ ୨୨୫୨ ସରକାରୀ ୧୮୭ ବେସରକାରୀ ସ୍କୁଲ ପାଇଁ ୫୧ ଟି ଶିବିର ଆୟୋଜନ କରାଯିବ ବୋଲି ସାମ୍ବ୍ୟ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଆଜିର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ସ୍ୱେଚ୍ଛଲତା ସାହୁ , ଜନସାମ୍ବ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଡଃ କୁଦେବ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତ , ଚକ୍ଷୁ ବିଭାଗ

ଜିଲ୍ଲା ପୋସ୍ତାମ ମଧ୍ୟାନ୍ତେଜର ଡଃ ଉଷା ରାଣୀ ଦାଶ, ଡଃ ଗିରିଜା ଉଦ୍‌ଡା ଡଃ ତୁଷାରକାନ୍ତ ଠାକୁର, ଜିଲ୍ଲା ଶିକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ ଧିର ଚରଣ ବେହେରା, ଉତ୍ତର ଲୋକସଂପର୍କ ଅଧିକାରୀ ଜୟଦେବ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଜିଲ୍ଲା ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ ନବ କୁମ୍ଭ ସାହୁ କାତାୟ ସାମ୍ବ୍ୟ ମିସନ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟାନ୍ତେଜର ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ମୁଖ ଯୋଗାଯୋଗ ଅଧିକାରୀ ରାଜାଞ୍ଜଳୀ ମିଶ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

କଲର୍ଭଟ ଉପରେ ୫ ଫୁଟର ଗାତ : ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଯାତାୟାତ କରୁଛନ୍ତି ଜନସାଧାରଣ

ମାଲକାନଗିରି,୬/୦୮ (ନି.ପ୍ର): ମାଲକାନଗିରି ରୁକ୍ଷ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭେକାଳି ଖୁଡ଼ା ରାସ୍ତା ଓ ଗୁଡୁନିମାଣ ବିଭାଗ ରାସ୍ତାର ଏକ କଲର୍ଭଟ ଉପରେ ୫ ଫୁଟର ଗାତ ଗର୍ଭସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ସେବା ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଯାନବାହାନ ଯାତାୟତ କରୁଛି । କେଶସି ସମୟରେ ଏଠାରେ ବଡ଼ ଦୁର୍ଘଟଣା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଗତକାଳି ରାତିରେ କାଲିମେଳା ଠାରୁ ଏମପିଭି - ୨୧ ସରକାରୀ ମେଡିକାଲକୁ ଯାଉଥିବା

ଏକ ଆୟୁରାୟୁ ଏହି ଗର୍ଭ ରେ ଫସିଯାଇଥିଲା । ଆଜି ସକାଳେ ଏକ କୁନୀ ଗାଡ଼ି ଗର୍ଭନିକଟରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ଗର୍ଭସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଏକ ସଂପୃକ୍ତ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ମରାମତି ପାଇଁ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇନାହିଁ । ସମୟ ଆଉଣ୍ଟୁ ଏହାର ମରାମତି କରାନଗଲେ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯୋଗାଯୋଗ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା ସହ ବଡ଼ ଦୁର୍ଘଟଣାକୁ ଏତାଇ ହେବ

ନାହିଁ । ତେଣୁ ବିଭାଗୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବିଗରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ଦାବି ହେଉଛି । ଏମିଭି - ୬୬ କାତାୟ ରାଜପଥ ଠାରୁ ଭେକାଳି ଖୁଡ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାସ୍ତା ଓ ଗୁଡୁନିମାଣ ବିଭାଗର ୧୪ କିମି ରାସ୍ତା ରହି ଅଛି । ଏହି ରାସ୍ତାକୁ କାଲିମେଳା ରୁକ୍ଷ ଚିନୋଟି ଗ୍ରାମପଂଚାୟତ ଯଥା ଭେକାଳି ଖୁଡ଼ା, ଗମ୍ଭାକୋଣ୍ଡା ଓ ଚିତ୍ତଲଖୁଡ଼ା ଗ୍ରାମପଂଚାୟତ ଯଥା ଭେକାଳି ଚିତ୍ତର କରୁଥିବା ବେଳେ

ଏଠାରେ ଏମପିଭି - ୨୧ ସରକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନା, ଦୁଇଟି ବିଏସଏଫ କ୍ୟାମ୍ପ ରହିଛି । ପ୍ରକାଶ ଆଇ କି ଏହି ୧୪ କିମି ରାସ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ଏମପିଭି - ୨୫ ଗ୍ରାମ ନିକଟରେ ଏକ କଲଭଟ ରହିଛି । ଏହି କଲଭଟ ଉପର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦୁଇଟି ୫ ଫୁଟର ଗର୍ଭ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି । ଯାହାଫଳରେ ଯାନବାହାନ ଯାତାୟତ ପାଇଁ ରାସ୍ତା ସଙ୍କୁଚିତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ବର୍ଷା ପାଣିରେ ଗର୍ଭ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି ।

ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପ୍ରସ୍ତୁତି ବୈଠକ

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା,୬/୦୮ (ନି.ପ୍ର): ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳନ ଉପଲକ୍ଷେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଜିଲ୍ଲା ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ସଂସ୍ଥା ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ସରୋଜ କୁମାର ସାମଲଙ୍କ ଅଧକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବୈଠକରେ ଆରକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ ରାହୁଲ ଜୈନ , ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ ମୁଖ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ଅଧିକାରୀ ଡଃ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଅଧିକାରୀ ଚପିରାମ ମାଝୀ, ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ (ସାଧାରଣ) ପ୍ରବୀର କୁମାର ନାୟକ , ଉପ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଦୟାମୟ ପାଢୀ ଓ ଏସ୍ ଡି ପି ଓ ନିର୍ମଳ କୁମାର ମହାପାତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଶ୍ରୀ ସାମଲ ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଚଳିତ ବର୍ଷର ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ

କୋଭିଡ ନିୟମାବଳୀ ପାଳନ ପୂର୍ବକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ଗୁଣି ସୂଚନା ଦେବା ସହ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ଆୟୋଜିତ ହେବାକୁ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ର ସଫଳ ରୂପାୟନ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗ କାମନା କରିଥିଲେ । ଆରକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ଜୈନ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଅବସରରେ ଆଇନ ଶୁଖିଲା ଓ ଗ୍ରାମିକ ନିୟମ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ପ୍ରାନ୍ତ ଟାଉନ୍ ଜିଲ୍ଲାର ସମସ୍ତ ସରକାରଙ୍କର ରାମଧୁନ ପ୍ରଚାର ପାଇଁ ନିଷ୍ପତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ସହରାଂଚଳର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ମହାପୁରୁଷ ଓ ବରପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ମାଳ୍ୟାଧାରଣ , ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ , ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ , ବ୍ୟବସାୟିକ

ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ , କୁଳ ଓ ପାଠାଗାର ଉତ୍ସାହିରେ ସକାଳ ୭ଟାକୁ ସାଢ଼େ ସାତ ଟା ମଧ୍ୟରେ କାତାୟ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରାଯିବ । ପାଇଁ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା । ସକାଳ ୯ଟା ୧୫ମି. ସମୟରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସର ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ମନମୋହନ ସ୍ୱଳ ପଡ଼ିଆରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଉତ୍ସବରେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବେ କାତାୟ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରିବେ । କୋଭିଡ ସଂକ୍ରମଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଚଳିତ ବର୍ଷ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ୟାରେଡ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ନାହିଁ । ରିକର୍ଭ ପୁଲିସର ଦୁଇଟି ଓ ଓ ଏସ ଏ ପିର ଗୋଟିଏ ଦଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥିଙ୍କୁ ଅଭିବାଦନ ଜଣାଇବେ । ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ଅବସରରେ ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର , ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ଓ ମାତୃମଙ୍ଗଳ କେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଉପ କାରାଗାରରେ ଫଳ ଓ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ବନ୍ଧନ ପାଇଁ ସୁର କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ତରୀୟ ପ୍ରବନ୍ଧ ଲିଖନ ଓ ବକ୍ତୃତା ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଏବଂ ଉକ୍ତ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ତରରେ ଚିତ୍ରାଙ୍କନ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ । ବୈଠକରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗୀୟ ଅଧିକାରୀ , ସହରର ଶଶ୍ୟମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ , ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ , ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ସଂଗଠନର କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଯୋଗ ଦେଇ ଆଲୋଚନାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଜିଲ୍ଲା ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସମ୍ପର୍କ ଅଧିକାରୀ ଯୋଗେଇ ମାଝୀ ବୈଠକର କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ସହ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ।

ଖଡ଼ିଆଳ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ପରୀକ୍ଷା ଫଳ ପ୍ରକାଶିତ

ନୂଆପଡ଼ା,୬/୦୮ (ନି.ପ୍ର): ନୂଆପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲା ଖଡ଼ିଆଳ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ସୁକ୍ଷ୍ମ ଚିନି ପରୀକ୍ଷା ଫଳ ଘୋଷଣା ପରୀକ୍ଷା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଚକ୍ରଶେଖର ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ଫଳ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଚଳିତ ବର୍ଷ କଳା ରେ ୮୩.୫ ଶତକଡ଼ା, ବିଜ୍ଞାନରେ ୮୭.୬ ଶତକଡ଼ା ଓ ବାଣିଜ୍ୟରେ ୬୪.୭ ପାସ

କରିଛନ୍ତି । ମୋଟ ପାସ ହାର ୮୨.୮ ଶତକଡ଼ା । ମୋଟ ୪୪୩ ଜଣ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ କ ମଧ୍ୟରୁ ୩୬୭ ଜଣ ପାସ କରିଛନ୍ତି । ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ ତରଫରୁ ଏହା ଶେଷ ଚକ୍ରଶେଖର ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ଫଳ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ଚଳିତ ବର୍ଷ କଳା ରେ ୮୩.୫ ଶତକଡ଼ା, ବିଜ୍ଞାନରେ ୮୭.୬ ଶତକଡ଼ା ଓ ବାଣିଜ୍ୟରେ ୬୪.୭ ପାସ

ସମୟ ରେ ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ ଗଙ୍ଗାଧର ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ପରୀକ୍ଷା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଚକ୍ରଶେଖର ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ, ସହ ପରୀକ୍ଷା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ପ୍ରଧାନପକ ଡ. ପଦ୍ମଲୋଚନ ବର୍ମା ଅତିରିକ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ନିୟନ୍ତ୍ରକ ଅଧ୍ୟାପକ ଡ. ବିଷ୍ଣୁ ଦେବ ସିଂହ ମଲ୍ଲିକ, ପ୍ରାଧ୍ୟାପିକା ରିତା ଦାସ, ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ହରେକୃଷ୍ଣ ମିଶ୍ର, ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ଡ. କୁମାର ପ୍ରଧାନ, ପ୍ରାଧ୍ୟାପିକା ଡ.

ଗୀତାଶ୍ରୀ ପ୍ରିୟଦର୍ପା, ଅଧ୍ୟାପକ ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ପଣ୍ଡା, ଅଧ୍ୟାପକ ସୁନିଲ କୁମାର ପାଢୀ, ଅଧ୍ୟାପକ ପ୍ରାସ୍ତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ମେକର ଡ଼ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର, ଡାକ୍ତା ଏଣ୍ଡ୍ ଅପରେଟର ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତ ଠାକୁର , ଅତିରିକ୍ତ ଡାକ୍ତା ଏଣ୍ଡ୍ ଅପରେଟର ମୋହିତ ଅଦା , ରାଜ କିଶୋର ଚନ୍ଦା ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ମହରମ୍ ପର୍ବକୁ ଶାନ୍ତି ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ପାଳନ ନେଇ ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ ମିଳିତ ବୈଠକ

ସମ୍ବଲପୁର,୬/୦୮ (ନି.ପ୍ର): ଚଳିତ ମାସ ୯ ତାରିଖରେ ମୁସଲିମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ପବିତ୍ର ମହରମ୍ ପର୍ବ ପାଳିତ ହେବାକୁ ଥିବା ବେଳେ ପର୍ବ ପାଳନ ପାଇଁ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଜିଲ୍ଲାର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ମୁସଲିମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ପର୍ବ ପାଳନ ବେଳେ ଯେପରି ବର୍ଷା ଓ ପର୍ବ ପାଳନ ବେଳେ ଯେପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତି ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ସମ୍ପର୍ଣ୍ଣ

ହେବ ସେ ନେଇ ଆଜି ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷ ପରିସରରେ ଜିଲ୍ଲା ଆରକ୍ଷା ଅଧ୍ୟକ୍ଷକ ବାବୁଲ ଗଙ୍ଗାଧର ଓ ଉପଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଏକ ସମନ୍ୱୟ କମିଟି ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ପର୍ବ ପାଳନ ବେଳେ କାର୍ଡିଆଣ ଆକ୍ରୋସତାକୁ ନେଇ ଯେପରି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ହିନ୍ଦୁ ଓ ଗଣଶେଖର ନ ଘଟେ ସେ ନେଇ

ପ୍ରଶାସନିକ ଅଧିକାରୀ, ସ୍ଥାନୀୟ ଅଂଚଳର ଲୋକପ୍ରତିନିଧି ଓ ସୁରକ୍ଷା ମାନେ ବୈଠକରେ ନିଜ ନିଜର ସୁଚିତ୍ତ ମତାମତ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ । ସର୍ବୋପରି ମହରମ୍ ପର୍ବକୁ ଶାନ୍ତି ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ପାଳନ ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅବସରରେ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିବାଦୀୟ ଘଟଣାକୁ ଚିତ୍ରିତ ସମାଧାନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା ।

ପାଖୋଗଡ଼ରେ ମାହେଶ୍ୱରୀ ଶାଖାର ଶୁଭାରମ୍ଭ

ବଲାଙ୍ଗିର,୬/୦୮ (ନି.ପ୍ର): ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲା ପାଖୋଗଡ଼ ଠାରେ ଆଜି ମାହେଶ୍ୱରୀ ସଂଗଠନ ଗଠନ ହୋଇଅଛି । ଏଥିରେ ମାହେଶ୍ୱରୀ ସଂଗଠନର ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ପାଣିଆ, ସଭାପତି ଶୋଭନ କୁମାର ଅଗ୍ରୱାଲ, ସଂଯୋଜକ ସୌମ୍ୟ ଜନକ ପଣ୍ଡା ଏବଂ ସଦସ୍ୟ ସାହିଲ ସିଂ ଗଡ଼ତ୍ୟା ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ନୂତନ କରି ପାଖୋଗଡ଼ରେ ସଂଗଠନ ହୋଇଥିବାରୁ ଏଥିରେ ଅଂଚଳର ଅନେକ ଯୁବକ ଯୁବତୀ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ପାଖୋଗଡ଼ ମାହେଶ୍ୱରୀ ସଂଗଠନ ଶାଖାର ସଭାପତି ଭାବେ ନିରୋଜ ପଟ୍ଟେଲ ଓ ସଂଯୋଜକ ଉତ୍ତମ ମହାନନ୍ଦ କୁ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇଛି । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ସମସ୍ୟାକୁ ନେଇ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମମାନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ଏବଂ ଆଜି ସଂଗଠନର ଗଠନ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏକ ଦୃକ୍ଷରୋପଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଚିରନ୍ତନ କୃଷି ପଦ୍ଧତି ତାଲିମ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ

ଜୟପୁର,୬/୦୮ (ନି.ପ୍ର): ଦୁଇଦିନ ଧରି ତାଲିମ୍ ତିରନ୍ତନ କୃଷି ପଦ୍ଧତି ତାଲିମ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇଛି । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ କୁନ୍ଦୁରା ଓ ବୈପାଳିଗୁଡ଼ା ରୁକ୍ଷ ୬୫ ଜଣ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ଡାକ୍ଷୀ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଏମ୍.ଏସ୍. ସାମନାୟନ ଗବେଷଣା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଜୟପୁର ଚରଫରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମ ଲୈବିକ ଗ୍ରାମ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅଧିକରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବା ୨୦ଟି ଗ୍ରାମ ପ୍ରତିଭାଗା ଭାଗ ନେଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ତାଲିମ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଆହୁର ତିପିତି ଚାପେ ରଞ୍ଜନ ରାୟ, ପ୍ରକଳ୍ପ ସଂଯୋଜକ ପ୍ରଶାନ୍ତ କୁମାର ପରିଡ଼ା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏମ୍.ଏସ୍.ଏସ୍.ଆର୍.

ଏମ୍.ର ପ୍ରଫେସର ହୁସେନ ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଚିରନ୍ତନ କୃଷି ପଦ୍ଧତି ଅନ୍ତର୍ଗତ ଖାରଟିଆ ଚାଷ ସହର ସାର ପ୍ରୟୋଗ, ଉନ୍ନତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଚାଷ, ବିହନ ସଂରକ୍ଷଣ, ଲୈବିକ ଖତ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ଲୈବିକ କାଟନାଶକର ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଥିଲେ । ସାମ୍ପ୍ରତିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଲୈବିକ ଚାଷର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ରାସାୟନିକ ସାର ଓ କାଟନାଶକ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଅପକାର ବିଷୟରେ ବୁଝାଇଥିଲେ । ଏହାସହ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ବୁଝାଇଥିଲେ ।

ଏମ୍.ର ପ୍ରଫେସର ହୁସେନ ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଚିରନ୍ତନ କୃଷି ପଦ୍ଧତି ଅନ୍ତର୍ଗତ ଖାରଟିଆ ଚାଷ ସହର ସାର ପ୍ରୟୋଗ, ଉନ୍ନତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଚାଷ, ବିହନ ସଂରକ୍ଷଣ, ଲୈବିକ ଖତ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ଲୈବିକ କାଟନାଶକର ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଥିଲେ । ସାମ୍ପ୍ରତିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଲୈବିକ ଚାଷର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ରାସାୟନିକ ସାର ଓ କାଟନାଶକ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଅପକାର ବିଷୟରେ ବୁଝାଇଥିଲେ । ଏହାସହ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ବୁଝାଇଥିଲେ ।

ଏମ୍.ର ପ୍ରଫେସର ହୁସେନ ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଚିରନ୍ତନ କୃଷି ପଦ୍ଧତି ଅନ୍ତର୍ଗତ ଖାରଟିଆ ଚାଷ ସହର ସାର ପ୍ରୟୋଗ, ଉନ୍ନତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଚାଷ, ବିହନ ସଂରକ୍ଷଣ, ଲୈବିକ ଖତ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ଲୈବିକ କାଟନାଶକର ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଥିଲେ । ସାମ୍ପ୍ରତିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଲୈବିକ ଚାଷର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ରାସାୟନିକ ସାର ଓ କାଟନାଶକ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଅପକାର ବିଷୟରେ ବୁଝାଇଥିଲେ । ଏହାସହ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ବୁଝାଇଥିଲେ ।

ପଦ୍ମା ପଞ୍ଚରାଜ

ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଗୀତିକାର, ସଂଳାପକାର, କାହାଣୀ ଓ ପଢ଼କଥା ଲେଖକ ଭାବରେ ଡ. ରଜନୀରଂଜନଙ୍କ ସର୍ବକାଳୀନ ରେକର୍ଡ଼। ପ୍ରାୟ ୯୦ଟିରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ସଂପୃକ୍ତି। ଦୁଇ ଦୁଇଥର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପୁରସ୍କୃତ। ଓଡ଼ିଆ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ବିକାଶର ଧାରାରେ ଘଟଣା, ଦୁର୍ଘଟଣା, ଅଭିଜ୍ଞତାର ଚିତ୍ର ମଧୁର ଅନୁଭୂତିକୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ଧୂମ୍ର ପୂର୍ବ ପ୍ରତିଧ୍ଵନିର ଏ ପ୍ରୟାସ।

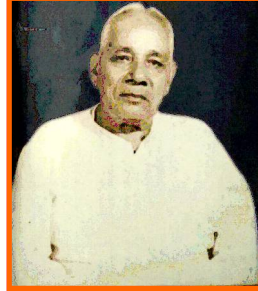
ରାଗ- ୧୦

ଧାରାବାହିକ : ଜୀବନାନୁଭୂତି

ଭାଗ-୮୬
 (ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର...)

ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତି କଥା

ବାଲେଶ୍ଵରରେ ପ୍ରଥମଥର ୧୯୧୫ ମସିହାରେ ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟଥର ୧୯୩୧ ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ପଦରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକଙ୍କ ରଚିତ 'ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା' ୧୯୬୬ରେ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ତା' ପରବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମାନିତ ହେବା ମନନଶୀଳ ପାଠକଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଘଟଣା ଥିଲା। ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଅଛି ରାଜା ରାଜୁଡ଼ା ସମୟର ଇତିହାସ, ଅଛି ସାମାଜିକ ଚେତନା, ଅଛି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚାଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟ। ଆଜି ବି ଆମ ସମାଜରେ ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଚିତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ବେଳେ ସେ ସମୟରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଦେଖୁଥିବା ସ୍ଵପ୍ନ, ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ମନୋଭାବ, ନାରୀଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣୀୟ କରି ରଖିଛି। ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନାୟକଙ୍କର 'ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା' ଧୂମ୍ର ପ୍ରତିଧ୍ଵନିର ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ବାଲେଶ୍ଵରରେ ପ୍ରଥମଥର ୧୯୧୫ ମସିହାରେ ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟଥର ୧୯୩୧ ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ପଦରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକଙ୍କ ରଚିତ 'ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା' ୧୯୬୬ରେ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ତା' ପରବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମାନିତ ହେବା ମନନଶୀଳ ପାଠକଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଘଟଣା ଥିଲା।

ମୁଁ ସମ୍ବଲପୁରରେ ୧୯୦୨ ରୁ ୧୯୦୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲିଲୁ ଖୁଲର ଛାତ୍ର ଥିବା ସମୟରେ ବାଲେଶ୍ଵରବାସୀ ଶ୍ରୀ ବାଣରଥୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ଉକ୍ତ ଖୁଲର ପ୍ରଧାନଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ । ପରେ କଟକ ଟ୍ରେନିଂ କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇ ସେହି ପଦରୁ ଅବସର ଗ୍ରହଣ କରି ୧୯୩୫ ମସିହାରେ ମୋ ବ୍ୟାଠୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପଦରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାଠୁରେ ରହିଥିଲେ । ମୁଁ କଟକକୁ ଆସିବା ଦିନରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋ ବ୍ୟାଠୁ ଆସିବି ଓ ଝିଅମାନଙ୍କ ଗାନ ଆଗ୍ରହ ସହକାରେ ଶୁଣିବି । ସୁଖମା ୧୯୩୭ ମସିହାରେ ମେଡ଼ିକାଲସ୍ଥଳରେ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ କଲା ଓ କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ସକାଶେ ଗୋଟିଏ ବୁଦ୍ଧି ପାଇଲା । କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ଆଉ ନ ପଢ଼ାଇ ଦାହର ବିବା କରିବା ସ୍ଥିର କଲି । ସେତେବେଳେ ତାହାର ବୟସ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ । ପାତ୍ର ତାହାର ଦୁଇବର୍ଷ ବୟସରୁ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଛି, ତତ୍କାଳୀନ ପ୍ରଧାନାୟକରେ । ପାତ୍ରର ବୟସ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟକୁ ମାତ୍ର ସାତବର୍ଷ । ୧୯୩୭ ମସିହାରେ ସେ ଆଇ.ଏ. ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବାଲ୍ୟବିବାହ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ସମୟରେ ମୋ ପ୍ରଥମ ଚିନିଆଁଙ୍କ ବିବାହ ସେମାନଙ୍କ ଆଠ ବର୍ଷରୁ ଦଶବର୍ଷ ବୟସ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ୧୯୨୯ ମସିହାରେ ବାଲ୍ୟବିବାହ ନିରୋଧ (ସାରଦା) ଆଇନ୍ ଜାରି ହେବା ପରେ ଆଉ ଝିଅମାନଙ୍କ ବିବାହ ସେହି ସମୟରେ ସମ୍ପାଦନ ନକରି ଏହି ଆଇନ୍ ଅନୁସାରେ ଏମାନଙ୍କ ୧୪ବର୍ଷ ବୟସ ପରେ କରିବା ସ୍ଥିରକରି ବିବାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଇବାକୁ ଲାଗିଲି । ସୁଖମା ମେଡ଼ିକାଲସ୍ଥଳରେ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ମାତ୍ରରେ ତାହାର ବିବାହ ସମ୍ପାଦନ ସକାଶେ ତାହାର ଭାବା ଶୁଣିବାରୁ ମୋ ପତ୍ନୀ ଲେଖିଲି; କିନ୍ତୁ ତହିଁର ଉତ୍ତର ପାଇଲି ନାହିଁ । ତତ୍ପରେ ମୋର ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କଠାରୁ ପତ୍ର ପାଇଲି ଯେ, ସେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ସକାଶେ ସମ୍ବଲପୁରରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ପାତ୍ରୀ ମନୋନୀତ କରି ତାହାର ପିତାଶ୍ରୀ (ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିପାରୁଅଛନ୍ତି । ଏହାଶୁଣି ମୋ ମୁଣ୍ଡରେ ବହୁପାତ ହେବା ତୁଲ୍ୟ ମୁଁ ଗଭୀର ମନୋବେଦନା ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି । ପ୍ରାୟତଃ ସେହି ସମୟରେ ଆଉ ବର ପାଇବି କାହିଁ! ମୁଁ ସମ୍ବଲପୁରର ସ୍ଵାମୀ ଅଧ୍ୟାପକ ନୁହେଁ, ମୋର ସ୍ଵାମୀ ଘର ଅଧ୍ୟାପକନରେ, ଘଟଣାଚକ୍ରରେ ମୁଁ ସମ୍ବଲପୁରରେ ରହି କେତେ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ କରିଅଛି । କିନ୍ତୁ ବରପ୍ରାପ୍ତି ତୁଲ୍ୟ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସକାଶେ

ସମ୍ବଲପୁରରେ ସେପରି କେହି ନାହାନ୍ତି । ସାଧାରଣତଃ ସମ୍ବଲପୁର ବରର ଏତେ ଅଭାବ । ସମ୍ବଲପୁରକୁ ଅବିଳମ୍ବରେ ଆସି ଭାବା ସମ୍ବଳୀଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କଲି ଓ ତାଙ୍କ ନୂତନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ପାଦତଳେ ସାକ୍ଷାତ ପ୍ରଣାମ ସହ ଅନୁରୋଧ କଲି । କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ ଯେ, ଇଂରେଜୀ ପାଠପଢ଼ା ବୋଧୁ ସେ ତାହାନ୍ତି ନାହିଁ । ଏପରି ବୋଧୁ ସମାଜକୁ ଛାଡ଼ିଯାଇ କରିଦେବେ, ଶାଶୁଶୁଶୁରଙ୍କୁ ମାନିବେ ନାହିଁ, ଫେଶନ କରିବେ । ସ୍ତ୍ରୀ, ପାହୁଡ଼ର, ସାବୁନ ମାଗିବେ, ଘରକରଣା କରିବେ ନାହିଁ ଇତ୍ୟାଦି ଅନୁକ୍ରମ ଓ ଅବାଚନ କଥାମାନ କହି ମୁଁ ଯେତେ ଅନୁରୋଧ କଲି ତତ୍ପ୍ରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ ସୁଦ୍ଧା କରିବାକୁ ଅସମ୍ମତ ହେଲେ । ସମୁଦୁଣୀ କବାଟ କଣରେ ଠିଆ ହୋଇ ସବୁ ଶୁଣୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ କଣେଇ ଦେଖିଲି, 'କ୍ଵାକାମୁଖୀ' ଆଖି ଦୁଇଟାରୁ ଯେମନ୍ତ ଅଗ୍ନିକଣା ନିର୍ଗତ ହେଉଅଛି । ମୋ ଝିଅକୁ ଇଂରେଜୀ ପଢ଼ାଇ ଥିବା ଦୋଷରେ କଠୋର ଭାଷାରେ ମୋତେ ଦୋଷା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପୁଅଟି ସାନଭାଇର ପୁଅ, ପୋଷ୍ୟପୁତ୍ର କରିଥିଲେ । ଅଗତ୍ୟା ନିରାଶ ହୋଇ ମୋତେ ଫେରିବାକୁ ହେଲା । ନୂତନ ପାତ୍ରୀ ସହିତ ପୁତ୍ରର ବିବାହ ୦୧.୨୫.୫.୩୭ରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ସ୍ଥିର

ହେଉଥିଲା । କୁଳାର ମାସରେ 'ବର' ଗୁମ୍ଫାକୁ ବାହାରି ଘରକୁ ଗଲେ ଓ ସେଠାରୁ ଦେଖିଲି ଯେ ସୁଖମା ସହିତ ତାଙ୍କ ବିବାହ ବିଷୟ ସେ ବି.ଏ.ପାସ କଲାପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇବର୍ଷ ପରେ ସ୍ଥିର କରିବେ । କିଛିଦିନ ପରେ ପୁଣି ଲେଖିଲେ ଯେ ସୁଖମା ତାଙ୍କୁ ବିବାହ ସମ୍ବଳରେ ତାଙ୍କ ପିତାମହାଙ୍କ ଆଜ ଆପଣି ବା ଅସମ୍ମତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୋ ମନରେ ଆଉ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ଵାସ ରହିଲା ନାହିଁ । ସୁଖମାକୁ କଲେଜରେ ପଢ଼ାଇବା ସ୍ଥିର କଲି । ମୋର ସହଧର୍ମିଣୀ ଏଥିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରାଣରେ ମୋ ସହିତ ସହଯୋଗ କଲେ । କଟକ ମହିଳା କଲେଜରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିବା ଯୋଗାଡ଼ କଲି । କିନ୍ତୁ ସୁଖମା ଆଇ.ଏ. ନ ପଢ଼ି ଆଇ.ଏସ୍.ସି. ପଢ଼ିବ ବୋଲି ଇଚ୍ଛାପ୍ରକାଶ କଲା । ମହିଳା କଲେଜରେ ଆଇ.ଏସ୍.ସି. ନାହିଁ, ଆଇ.ଆଇ.ଏସ୍.ସି. ପଢ଼ିଲେ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜରେ ପୁରୁଷ ପିଲାଙ୍କ ସହିତ ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ । ଏହି ସହଶିକ୍ଷାର ପକ୍ଷପାତ ମୁଁ ନଥିଲି । କିନ୍ତୁ ସୁଖମା ଏକ୍ସିଜିଟିଭ୍ ଧରି ବସିଲା ଯେ ସେ ଆଇ.ଏସ୍.ସି. ପଢ଼ିବ ଓ ପରେ ତାତ୍ତ୍ଵରୀ ପଢ଼ିବ । ମୁଁ ତାହାର ଏହି ମନୋଭାବର ଭାଷଣ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ତାହାର ଜିଦ୍ ବୃଦ୍ଧି ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । କ୍ରମେ କ୍ରମେ ପରିସ୍ଥିତି ଜଟିଳ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । କିନ୍ତୁ ତାହାର ମା' ଏହି ଜଟିଳତାର ସମାଧାନ କଲେ । ସେତେବେଳେ ରେଭେନ୍ସା କଲେଜର ଆଇ.ଏସ୍.ସି. କ୍ଲାସ୍‌ରେ ଜଣେ ସୁଖା ଛାତ୍ରୀ ନଥିଲେ । ସୁଖମା ଏକମାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ହୋଇ ରହିବ । ତାହା ସକାଶେ ଯତ୍ସାମାନସ ହେଲେ ସୁଖା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କିଛି ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇ ପାରିବ କି ନା ସନ୍ଦେହ ଥିଲା । ଦିନେ ମା' ଝିଅକୁ ନେଇ ମୋର ଅଜ୍ଞାତସାଥରେ କଲେଜର ପ୍ରିନ୍ସିପାଲ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଶ୍ୟାମାଚରଣ ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ବ୍ୟାକୁ ଚାଲିଗଲେ ଓ ତାଙ୍କ ସହଧର୍ମିଣୀଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରି ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ତରରେ ସୁଖମାର ତାଙ୍କ କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ସକାଶେ ସୁବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଫଳରେ ତ୍ରିପାଠୀ ମହାଶୟ ଯଥାସମ୍ଭବ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେଲେ । ଯଥା ସମୟରେ ସୁଖମା ଆଇ.ଏସ୍.ସି. କ୍ଲାସ୍‌ରେ ଭର୍ତ୍ତିହେଲା । ମୋ ପୁତ୍ରୀରୁ ବ୍ରହ୍ମବନ୍ଧୁ ସେହି ବର୍ଷ ମେଡ଼ିକାଲସ୍ଥଳରେ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଆଇ.ଏସ୍.ସି.ରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିଦେଲି । ଉଭୟେ ଏକତ୍ର ପଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେହିବର୍ଷ 'ବର' ମଧ୍ୟ ବି.ଏ. କ୍ଲାସ୍‌ରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲି । (କ୍ରମଶଃ)

ଶବ୍ଦକୁ ନେଇ ସଂକଟ

ସେନ୍ଦ୍ରର ବୋର୍ଡ଼ର ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମ ଥାଏ । ଆପରିଜନକ ଶବ୍ଦ, ହିଂସା, ଯୌନ ଉପାଦାନ ମାତ୍ରାଧିକ ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ସେନ୍ଦ୍ରର ବୋର୍ଡ଼ କର୍ତ୍ତୃ ଚଳାଇଥାଏ । କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଧର୍ମ, ସଂପ୍ରଦାୟ ବା ଜାତି ଉପରେ ଆକ୍ରୋଧ ଆଦୌ ଖୁସାଣୀୟ ନୁହେଁ । ଆଂଚଳିକ ସେନ୍ଦ୍ରର ବିଭାଗ ଏସବୁଥିରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ଷଣଶୀଳ ବୋଲି ମନେ ହୁଏ । ଠିକ୍ କଥା । ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ ବା ସଂଳାପ ପ୍ରୟୋଗରେ ସମାଜରେ ହିଂସା ବ୍ୟାପେ ଅଥବା ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କର ଜୀବନ ଯାତ୍ରାରେ ଅସ୍ଵାଭାବିକ ଉଦ୍‌ବେଗ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ସେଭଳି ଶବ୍ଦ ବା ଦୃଶ୍ୟକୁ ବାଦ୍‌ଦେବା ଜରୁରୀ । ତେବେ କାହାଣୀର ଆବଶ୍ୟକତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯେଉଁଠି ଏସବୁ ଦୃଶ୍ୟ ବା ସଂଳାପର ଆବଶ୍ୟକତା ଥାଏ, ଅନ୍ୟକଥାରେ କହିବାକୁ ଗଲେ କାହାଣୀ/ ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟର ଗତିଶୀଳତା ପାଇଁ ଜରୁରୀ ଥାଏ । ଆବଶ୍ୟକ ଭାବରେ କେବଳ ଉଦ୍‌ବେଗମୂଳକ ଭାବରେ ଏସବୁର ଉପସ୍ଥାପନା ନ ହୋଇଥାଏ ସେଭଳି ସ୍ଥାନରେ ସେନ୍ଦ୍ରର ଆଲୋଚନା ବାଦ୍‌ଦେବା କାହାଣୀରେ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ସ୍ଵାଭାବିକ । ଅତୀତରେ ସେନ୍ଦ୍ରର ବୋର୍ଡ଼ର ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ନେଇ ବହୁ ଚର୍ଚ୍ଚାବର୍ତ୍ତୀ ତଥା ଆଇନ ଅଧିକାରରେ ସହଯୋଗ ଲୋଡ଼ାଯିବାର ବହୁ ନଜିର ରହିଛି । ଘଟଣାର ଗୁରୁତ୍ଵ ସେତିକି ବେଳେ ଉପଲବ୍ଧି କଲି ଯେତେବେଳେ 'ପିଲାଟା ବିଭିଡ଼ିଗଲା'ର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବସନ୍ତ ସାହୁ ମତେ ଟେଲିଫୋନ୍ କରି ଜଣାଇଲେ ଯେ 'ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟିରେ ମାତ୍ରାଧିକ ଧରଣ 'ଶବ୍ଦ' ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି । ମୁଁ ଏଗାରଥର 'ଶବ୍ଦ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲା ବେଳେ କଳାକାରମାନେ ପରିଶିଳ୍ପ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ସେ ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି । ଏବଂ ଏସବୁକୁ ସେନ୍ଦ୍ରର ବୋର୍ଡ଼ ଅବହେଳାକର୍ତ୍ତ୍ୟ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବାରୁ ଏତିକି ବେଳକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବାଦ୍‌ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ତେବେ 'ଶବ୍ଦ' ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ସେନ୍ଦ୍ରର ବୋର୍ଡ଼ର ଏତେ ଆପଣି କାହିଁକି ? ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଂଚଳିକ ସେନ୍ଦ୍ରର ବୋର୍ଡ଼ ତଥା ବଲିଉଡ଼ରେ ଏତେ ଆପଣି ଉଠେନାହିଁ ଏତେ 'ଶବ୍ଦ' ବା 'ଶବ୍ଦ' ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର ଉପରେ । ଚଳିତ୍ର ପରିସ୍ଥିତି ଉପଯୋଗୀ ହୋଇଥିଲେ ଏ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ କୁଣ୍ଠା କାହିଁକି । 'ଶବ୍ଦ' ଶବ୍ଦ ଯେ ଅଶ୍ଳୀଳ ପଦବ୍ୟାୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏ ଶବ୍ଦକୁ ନେଇ ଅତୀତରେ ପଞ୍ଚିତ ନାମକଣ ଧାସ୍ୟ ବାଚସ୍ପତି ଥିଲାବେଳେ ବିଧାନସଭାରେ ବହୁ ବିତର୍କ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବଂ ମାନ୍ୟବର ବାଚସ୍ପତି ନାମକଣ ଧାସ୍ୟ 'ଶବ୍ଦ' ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ସକରାମୂଳକ ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛନ୍ତି । ସେନ୍ଦ୍ରର ବୋର୍ଡ଼ ସାଥରେ ସୂଚି କରିବାର ସମସ୍ତ ସେକ୍ସ ନଥିଲା । ମୁଁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ତୁମ୍ଭ ରହିଲି, ଯେଉଁ ପଞ୍ଚିତମାନେ ବସି ସେନ୍ଦ୍ରର ବୋର୍ଡ଼ ପାଇଁ ଏ ଶୁଖିଲାଗତ ସାରଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଏଥିପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଓଡ଼ିଆ ବ୍ୟତୀତ ହିନ୍ଦୀ, ଇଂରାଜୀ ଭାଷାର ପ୍ରୟୋଗ ଉଭୟ ସଂଳାପ ଓ ଗୀତରେ କରିବା ପ୍ରାୟତଃ ଏକ ଟ୍ରେଣ୍ଡ୍ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇଛି । ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ଶୀର୍ଷକ ଯଦି ଖାଣି ଓଡ଼ିଆ ହୋଇଥାଏ, ତା' ସହିତ ଏକ ଇଂରାଜୀ ଚ୍ୟାପ୍ ଲାଇନ୍ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ଯାହାର ମାନେ କିଛି ନଥାଏ ପ୍ରାୟତଃ । ଏସବୁ ଥିଲେ ଲେଖକ ଉପକୁ ଆକୃଷ୍ଟି ଉଠେ । ଉଠିବା ସ୍ଵାଭାବିକ । ମାତ୍ର ମୋ ଭଳି ଲେଖକମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅସହାୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି । ସ୍ତ୍ରୀ ପୁସ୍ତକ ପୂର୍ବରୁ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ଶୀର୍ଷକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସରିଥାଏ ଓ ଶୀର୍ଷକର ପଞ୍ଜିକରଣ ସରିଥାଏ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟକିଛି ଉପାୟ ନଥାଏ । କୌଣସି ସକାଶପାତ୍ରରେ ଅଧିକ୍ଷ ଭାବରେ ଯୋଗଦେଲେ କେଳେ ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁରୋଧ କରିଥାଏ ମୋ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପ୍ରମାଣ କଲାବେଳେ ମୋର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ନାମପତ୍ରିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ ନକରିବା ପାଇଁ । କାରଣ ମୁଁ ଲଜାବୋଧ କରେ । ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ଅଧ୍ୟାପକ ହୋଇଥିବାବେଳେ ମୋର ସଂଖ୍ୟାଧିକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ଶୀର୍ଷକ ପ୍ରାୟ ହିନ୍ଦି କିମ୍ବା ଇଂରାଜୀ ହୋଇଥାଏ । ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଚଳିତ ବିଦେଶୀ ଶବ୍ଦ ସାଧାରଣ ବୋଧାତମ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ବ୍ୟବହାର କଲେ କ୍ଷତିନାହିଁ । ତା'ଛଡ଼ା ହିନ୍ଦି ତୁଳନାରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଓଡ଼ିଆ ଶବ୍ଦର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଶବ୍ଦ ମିଳିବା କଷ୍ଟକର । ଧରାଯାଉ ଓଡ଼ିଆରେ ପ୍ରେମ ଶବ୍ଦକୁ ଭଲ ପାଇବା ଶବ୍ଦ ସହ ତୁଳନା କରାଯାଉ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ହିନ୍ଦୀରେ ପ୍ୟାର, ମୋହବତ୍, ଇଷ୍ଠ ଆଦି ଅନେକ ଶବ୍ଦ ଅଛି । ତଥାପି ଏ ସୂଚି ଆମପାଇଁ କ୍ଷମଣୀୟ ନୁହେଁ । ଶୀର୍ଷକ ନିର୍ବାଚନ ବେଳେ ମୋର ଯେ' ପ୍ରୟୋଗକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକଣ ସହିତ ସୂଚି ନହୁଏ ତାହା ନୁହେଁ, ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୀତରୁ ହିଁ ଶୀର୍ଷକ ନିର୍ବାଚନ କରାଯାଏ । ଏମିତି ଅନେକ ଉଦାହରଣ କେବଳ ଓଡ଼ିଆ ନୁହେଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରାଦେଶିକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । (କ୍ରମଶଃ)

କବିତା

|| ବଜାର ଦର ||
 ସଭିଏଁ ବ୍ୟସ୍ତ, ବିବ୍ରତ, କାତର,
 ହୁହୁ ହୋଇ ବହୁଛି ବଜାର ଦର,
 ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଲାଣି ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ମେରୁଦୁର ।
 ଖାଉଛି କେବେ ପଚାରେ କି? ବୁଝିବାକୁ
 କାହିଁକି ବଢ଼େ ଦର, କିଏ ବଢ଼ାଏ ?
 ଏଥିର ଅଛି ଅନେକ କାରଣ,
 ମାତ୍ର ଯାହା ମୁଖ୍ୟ, ତାହା ହିଁ ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ।
 ଆବଶ୍ୟକତା ବଢ଼ିଲେ ଏବଂ କମିଲେ ଉତ୍ପାଦନ,
 ବଢ଼େ ଦରଦାମ ସାମଗ୍ରୀର ।
 ଏ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ ଗଣିତ ଅର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ।
 ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, କାହିଁକି କମେ ଉତ୍ପାଦନ ?
 ଶ୍ରମର ଅପଚୟ ହେଲେ କମେ ଉତ୍ପାଦନ ।
 ଶ୍ରମର ଅବମୂଲ୍ୟାୟନରେ ଗୁଣ୍ଠିତ ଶ୍ରମିକ ।
 ସେ ବିମୁଖ ହେଲେ,
 ଠିକ୍ ଭାବେ ହୁଏନି ଶ୍ରମର ଉପଯୋଗ ।
 ଶ୍ରମର ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟାୟନ ହିଁ
 ସବାକାଳେ ବଢ଼ାଇ ଥାଏ ଶ୍ରମିକର ଆନନ୍ଦ ।

ରତ୍ନାକର ରାଉତ

ଯାହା ହାତରେ ସେ ଧରେଇବେ ଚାରି,
 ସେ ସାଜିବ ଶାସକ, ଶାସନର କର୍ଣ୍ଣଧାର ।
 ଶାସକ କ'ଣ ଚାହେଁ କେବଳ ଜନମଙ୍ଗଳ ?
 ତାର ପ୍ରାଥମିକତା କ'ଣ ?
 ଜନଗଣଙ୍କ ସମର୍ଥନ, ଭୋଟ୍ ଅବା ଅନ୍ୟକିଛି ।
 ସଂଖ୍ୟା ଗଣିଷ ଭୋଟରେ ହିଁ
 ସୁରକ୍ଷିତ ତାର ସିଂହାସନ ।
 ତେଣୁ ଯେତେଯେତେ ଜନତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିବ
 କାଳୀଳି ମାନସିକତା,
 ସେତେ ବେଶି ସେମାନେ ଆଶାୟୀ ହେବେ
 ଆପଣେଇବାକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଅନୁଦାନ
 ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ ଉପଭୋକ୍ତା ହେବାକୁ
 ମାଗଣା ଆବଶ୍ୟକ ।
 ଏଥିରେ ଦରଦାମ ବଢ଼ିବ ନାହିଁ ତ'
 ବିକଳ କ'ଣ ?
 କିଏ ଦାୟୀ ଏଥିପାଇଁ,
 ଶାସକ, ସରକାର, ଅବା ଜନଗଣ ?
 କିଏ ?
 ♥ ପୁତ୍ର ନଂ-୭୬୭ (ପି)
 ଜୟଦୁର୍ଗା ନଗର, ଲକ୍ଷ୍ମୀସାଗର
 ଭୁବନେଶ୍ଵର-୬

|| ଚାଲିଥାଏ ଘୃଣ୍ୟ ପ୍ରବନ୍ଧ... ||

ଏବେ ଏବେ ତ ଲାଗେ
 ବାହୁଡ଼ର ଦହନଶୀଳତାରେ ହିଁ
 ମହମମଦି ଚରଣିକାରେ ଲାଗିଥାଏ
 ସମ୍ପର୍କର ସେତୁବନ୍ଧ ।
 ବିଶ୍ଵାସ ପାଇଛି ସାରିଥାଏ
 ସତେ କିବା ଏକ କବନ୍ଧ !
 ପ୍ରେମ-
 ଯାହା ତୋଳିଥାଏ
 ସଂବେଦନା ଓ ସଂସର୍ଗର ଭବ୍ୟ-ସମ୍ବନ୍ଧ
 କେବେ କେବେ ଲାଗେ
 ସ୍ଵାର୍ଥର କଳୁଷରେ ଅଭିଶପ୍ତ
 ସେ ତ ଏକ ଅଭିସାର ମାତ୍ର
 ଆକରିଆଉ ଯା'କୁ ଆମେ ସନିବନ୍ଧ !
 ଦେଖୁନା,
 ଏବେ କିଭାବେ ରୋଧୁ ଦେଉଥାଏ

ଅକ୍ଷୟ ପାତ୍ର

ପ୍ରତି ରାହା ଓ ରାତିକୁ
 ଅନୁରବର୍ଣ୍ଣାତର ନିଠୁର ବନ୍ଧ !
 ପ୍ରତି ଦରଦା ହୃଦକୁ
 ବିଶ୍ଵାସାଳିଆଏ
 ଅସହିଷ୍ଣୁତାର ତୀର,
 କଳକଳ ବୁଣୁଥାଏ
 ଆହତ ଆତ୍ମାର ବିନ୍ଧ !
 ସବୁଠି କେମିତି ବାରି ହୋଇପଡ଼ୁଥାଏ
 ପରମାନ ସତ୍ୟତାର ଗନ୍ଧ !
 ଆହା !
 ମାନବତା...
 କ୍ଷମତାର ଅନ୍ଧ- ଅର୍ଗଳିରେ
 ବାଟ ହୁଡ଼ୁଥାଏ,
 ଚାଲିଥାଏ କପଟପଶାର
 ଯେତେ ଘୃଣ୍ୟ ପ୍ରବନ୍ଧ !

ଓ ଶବ୍ଦର ବିଧିବଦ୍ଧ ଆତୋପରେ
 ତ୍ରସ୍ତରଣ କରତ
 ମୋହାନ୍ତ ମଣିଷ
 ଆପଣା ଥିତି ଓ ଭୂତିକୁ ହିଁ
 ଦଂଶିତ କରୁଥାଏ ନିୟତ
 ସାଜି ମତାହା !
 ♥ ଅଧ୍ୟାପକ : ଇଂରାଜୀ ବିଭାଗ
 ହିନ୍ଦୋଳ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ,
 ଖକୁରିଆକଟା, ତେଲାନାଳ-୨୦
 ମୋ: ୮୮୯୫୮୮୪୯୬୦

|| ଭିଜା ମାଟିର ବାସ୍ନା ||

ଆସ ମୋ ମାନିନୀ ପ୍ରୀତି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟଣା
 ନାଳ ଗଗନରୁ ଝୁଲି;
 ରାଗ ରକ୍ଷା ମାନ ଆଉ ଅଭିମାନ
 ନିମିଷକେ ଯାଅ ଭୁଲି ।
 ଦୂର ନଭ ଦେଶେ ତାରୁ ବଧୂ ବେଶେ
 ମେଲିଯାଅ ଧରା ଯାକ;
 ସୁକଳା ସୁଫଳା ଶଯ୍ୟା ଶ୍ୟାମଳା
 ହୋଇ ଉଠେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକ ।
 ଚିପି ଚିପି ଧାରା ବହିଯାଏ ସାରା
 ତାକୁରୁ ତଳିପା ଯାଏ;
 ତୁମ୍ଭି ଭାବନା କରେ ଆନମନା

ପ୍ରିୟଙ୍କା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ଦାସ

କେତେ ଆଶା କହୁ ନିଏ ।
 ନେତ୍ର ଖାଲେ ତୁମ ମେଦୁରିତ ଛବି
 ଖୋଜେ ସେ ଅନୁତ ଝର;
 କଳକଳୁମେ ସାଜିଅଛି ତୁମ
 କଳାମେଘି କଳେବର ।
 ଧୋଇନିଅ ତୁମେ ଧୋଇବାର ନାମେ
 କେତେ କେତେ ପ୍ରତାରଣା;
 ଫେରାଇ ଦେବାରପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ମଧ୍ୟେ
 କଲିଥିବ କେତେ ଜଣା ।
 ବାଦଳ ଫରେଇ ବରଷୁଛ ସତେ
 ଆଖିରେ ଆଖିଏ ଭରି;

ତୁମେ ଗଲା ପରେ ଭିଜା ମାଟି ବାସ୍ନା
 ଭଲ ଲାଗେ ମୋତେ ଭାରି ।
 ♥ ସହଦେବଶୁଖି, ବାଲେଶ୍ଵର-୧
 (ମୋ) ୭୭୮୮୯୭୭୭୭୭

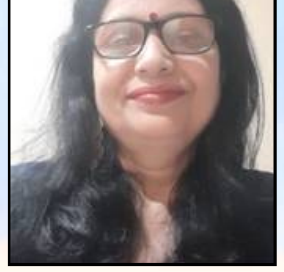

|| ଅନୁଭବି ହୁଏ ||

ପାଖରେ ଥିଲେ
 ମୂଲ୍ୟହୀନ ଲାଗେ ସଂପର୍କ
 ଥରେ ଦୂରେଇ ଗଲେ,
 କେତେ ଦୁର୍ଘୂଲ୍ୟ କେତେ ଅପହଂସ,
 କେତେ ଗଭୀର ଅନୁଭବି ହୁଏ..
 ଯେମିତି ଜଗନ୍ନିବାସରେ ସଜୁଥିବା
 ଭିକ ମା'ଟିର ହୃଦୟ
 ଯେମିତି ସଂସାର ଉକୁଡ଼ି ଯାଉଥିବା
 ପତ୍ଵାର ସ୍ଵର
 ଯେମିତି ଅଧିକ ଆପଣାପଣ ଲୋଡ଼ୁଥିବା
 ପ୍ରେମିକାର ମନ
 ଯେମିତି ନିଜ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ
 ଭୋଟ ଦେଇଥିବା ନିରିହ ଜନତାର
 ବ୍ୟାକୁଳପଣ
 ଯେମିତି ବର୍ଷିବ ବର୍ଷିବ ବୋଲି
 କଳା ବାଦଲର ଶୁଖିଲା ଗର୍ଜନ ।
 ଯେମିତି ନିତି ସକାଳୁ
 ନୂଆ ମୁରୁଜ ବୁଣୁଥିବା ଆଲୋକର

ନିହାରିକା ରାୟ ବରାଳ

ମେଘ ସହ ଲୁଚକାଳି ଖେଳ
 ଯେମିତି କ୍ଷେତରେ ପାଣିଥିବା ଫସଲର
 କାଳବେଶାଖାର ଅଚାନକ ଆଗମନ
 ଯେମିତି କୁଆଁରୀର ଦେଉଥିବା ଶିଶୁଟିର
 ଭୃଣ ହେବାର କେଳମାତ୍ର କ୍ଷଣରେ
 ମା'ର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାହୋରଣ,
 ଯେମିତି ସଂପର୍କକୁ ଭାଙ୍ଗିଥିବା
 କଥାବେଦ କଥା ନରଣୁ ଥିବା
 ପ୍ରେମିକ ପାଇଁ ପ୍ରେମିକାର ନିରୀହପଣ
 ଯେମିତି ଦୂର ବିଦେଶରେ ଥିବା
 ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରର ବୃଦ୍ଧ ବାପା ମା' ପାଇଁ
 କ୍ଷଣକ୍ଷଣରେ ଜୀବନ ପ୍ରତି ସଂଦେହ କି ସଂକ୍ରମ ।
 ଏମିତି ହିଁ ହୁଏ, ହେଉଥାଏ
 ପାଖରେ ଥିବା ପ୍ରାପ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ବୁଝୁଛୁ
 କେତେବେଳେ ହାତରୁ ଖସି ସାରିଥାଏ
 ସଂପର୍କର ମଧୁରତା
 ଆମ ଅଣଦେଖାପଶରୁ, ଅବହେଳାରୁ ଓ
 ଅସାମର୍ଥ୍ୟରୁ ।
 ♥ ଅନୁରାଗ
 ବି/୧୦, ପ୍ରତିଭା ଏନ୍‌କେଜୁ
 ବିକେଟି ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ଵର

ସୂଚକ

ବାଲେଶ୍ୱର, ରବିବାର, ୦୭ ଅଗଷ୍ଟ, ୨୦୨୨

ଗୋଟେ ବହିର ଆଲୋଚନା..

ସୁସ୍ୱତ କୁମାର ସେନାପତି

ଉତ୍ତର ଆଧୁନିକ କବି ମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଦେଶ କବି ବାରି ହୋଇ ପଢୁଥିବା କବି ହେଉଛନ୍ତି ସେନାପତି ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ କେଶରୀ। ମନୁ ମୁକ୍ତାଣ, ଅଲଗା ଅଲଗା, ଖେଳକୁଳିର ଖରା, ପୂଜନା କବିଙ୍କର ନିଆରା କାବ୍ୟସୁନ୍ଦର ପରିଚୟ ହେବ କରେ। କବିଙ୍କର କବିତା ଶୈଳୀ ହିଁ ଅନନ୍ୟ। ଏକଥା କେବଳ କବିତା କବିତା କୁହେନା ବରଂ କୁହେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାକାରୋକ୍ତି। ଏ ଯେମିତି ବ୍ୟକ୍ତ ଉଚ୍ଚଳ ପ୍ରକାଶନା ତରଫରୁ ସଦ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ତାଙ୍କ କବିତା ସଙ୍କଳନ 'ଗୋପଯାତ୍ରା'ର 'କବିତାର କଥା'ରେ କବି କହୁଛନ୍ତି।

ଶୀତ ସକାଳରେ ଘାସ ଦେହରେ ପଡିଥିବା ଚୋପାଏ କାକରକୁ ମୋର ଭାରି ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ଛୁଇଁବାକୁ। ତାକୁ ମୁଁ ଆଖିକରି ଆଲୁକି ତିପିରେ ଛୁଏଁ। ନିଦରେ ଶୋଇଥିବା ଶିଶୁଟି ପରି ହଠାତ୍ ସେ ଚମକି ଉଠେ। ମୋତେ ଦେଖୁ ତରିଯାଏ ଯେ, ମୋ ଆଖିକୁ ସେ ଆଉ କାକର ପରି ଦିଶେନା, ଦିଶେ ଯଦିଶାରେ ଓଦା ଚୋପାଏ ଲୁହ ପରି। ସେଇ ଲୁହ ଚୋପାଏ ପହିଲେ ମୋ ଛାତିକୁ, ତା ପରେ ପ୍ରାଣକୁ, ତା ପରେ ମୋର ନିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାଣୁକୁ ବ୍ୟତରିଯାଏ।

ଏ ସ୍ୱାକାରୋକ୍ତି ହିଁ କହିଦେବ କବିଙ୍କ ପୁଷ୍ପ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ କାବନ ପ୍ରତି। ଏ ଶାଣିତ କାବନରୋଧ ଓ ଆତ୍ମନୁକୃତି ହିଁ ତାଙ୍କ କବିତା ଯାତ୍ରାକୁ କରିଛି ଅନେକମାତ୍ରାରେ ସଫଳ। କେତେ ଛଳଛଳ ଆବେଗସିତ ତାଙ୍କର କବି ପ୍ରାଣ ସତେ। ଏ ଯେମିତି -

କୋଇ ଅବରଜା ନଦୀର କୁକୁକୁକୁ/ମୋତେ ଆଉକେଇ ନେଇନି କୋଳକୁ/ଶୂନ୍ୟକାନ୍ତରେ ଦେଖୁଛି/କଳାଅଂଗାରରେ ଲେଖା/କିଛି ଅଜଣା ନାଁ.../କିଛି କିଛି ଅବସୋସେ କଳାଜାଲ। (ଏତ କହୁଛି)

କବିଙ୍କର କାବନ ପ୍ରତି ଏ ଅନନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ପରିଚୟ ଦିଏ ସଙ୍କଳନସ୍ତୁ ଆଉ ଏକ କବିତା 'ଦି ଭାଗ କାବନ'ରେ, ଯେଉଁଥିରେ କବିଙ୍କ କଳମରୁ ଝରି ଆସିଛି ପାତା, ଶୋକ, ସନ୍ଦେହ ଭିତରେ ବି ଆଶା, ଭଲପାଇବା ଓ କାବନ ପ୍ରତି ଗଭୀର ଅନୁରାଗର କଥା।

ସରଳ ଭାଷାରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କାବନର ଚିତ୍ରକୁ

ସେନାପତି ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ କେଶରୀଙ୍କ 'ଗୋପଯାତ୍ରା': ଜୀବନର ଅନନ୍ୟ ଜୟଯାତ୍ରା

ଆଜିକାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଫଳ ବୋଲି ମନେ ହୁଅନ୍ତି କବି। ଜୀବନକୁ ପ୍ରାଣବନ୍ଧ କରି ଚୋଳିବାରେ କବି ଖୁବ୍ ଧୂରନ୍ଧର। ଏକ ସାଧାରଣ ଜୀବନର ଚିତ୍ରକୁ ଅତି ନିଖୁଣ ଭାବରେ ଚୋଳିଧରିଛନ୍ତି କବି 'ଘର ଚୋଳିବାର ସ୍ୱପ୍ନ' 'କେଳା', 'ମଧ୍ୟବିତ୍ତ' ଓ 'ବିସ୍ମୃତ' ପରି ଅନେକ କବିତାରେ।

କବି ପାରିବାରିକ ଜୀବନ ଭିତରେ ପ୍ରେମର ଛୁନିକା ଯେ ଖୁବ୍ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହା କବିଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଘର ଚୋଳି ଦେଖୁ। ସେମାନଙ୍କ ଘର ଚୋଳିବା ସ୍ୱପ୍ନ ଭିତରେ ହିଁ ଉକ୍ତି ମାନ୍ୟତା ଅର୍ଜନ ହେଲା। ସେ ପ୍ରେମ ଚିକିତ୍ସା ହିଁ ତ ଲୋଡ଼ା ପ୍ରତିଟି ଘରେ ଓ ପାରିବାରିକ ଜୀବନରେ। ସେଥିପାଇଁ ତ କବି ସ୍ୱାକାର କରିଛନ୍ତି:

ଯଦି ମୁଁ ପାରନ୍ତି/ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଶିଖି/ ଉତ୍ତରା, ସିମେଣ୍ଟ, ଛତୁ ବିନା/ କେବଳ ମାଟିରେ କେମିତି ଚୋଳିବୁ/ ପ୍ରେମର ଘର।

(ଘର ଚୋଳିବାର ସ୍ୱପ୍ନ)

ପାଠକଟିଏ ଶ୍ରଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ କବିଙ୍କର ଏ କବିତା ସଂକଳନର ପ୍ରଥମ କବିତା 'ଖୋଲା ବେଶ'ର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଯେଉଁଠି ନଗ୍ନତା ଭିତରେ କବି ଅଶ୍ୱାକତା ଦୁର୍ଦ୍ଦି ବରଂ ଖୋଳିଛନ୍ତି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ। କବିଙ୍କ ଭାଷାରେ:

କିଛି ନପିନ୍ଧିବା ବି / ଗୋଟେ ଅଲଗା ରକମର ସକଳାକ!

କବିଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୋଣାର୍କର ନଗ୍ନତାର ଉନ୍ନତ ବନ୍ଧୋକରେ ପ୍ରଭୁଟିତ ହୋଇଥାଏ ନନ୍ଦନବନର ଦୁର୍ଲଭ ପାରିଜାତ। ବାମା ପୋଷାକଧାରୀଙ୍କ ଭିତରେ କବି ଦେଖୁପାରନ୍ତି ନଗ୍ନତା ଅଥଚ ଲଜାଳା ଶିଶୁମାନଙ୍କର ସରଳପଣ ଭିତରେ ସେ ହଳି ଯାଆନ୍ତି।

'ବାଗ' କବିତାଟି ପାଠକର ହୃଦୟରେ ଆକିଦେବ ଏକ ଅଲିଭା ଦାଗ। ଏ କବିତାରେ କବି ଦେଖୁଛନ୍ତି ମଣିଷଙ୍କ ଭିତରେ କୁକୁର ପଲକ, ସେମାନଙ୍କ ବୁଲୁଣାକୁ ନେଇ ନିରିହ ଝିଅମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଆଶଙ୍କା ଭୟ ସବୁକୁ।

ଏବେ ବି ରକ୍ତର ଦାଗ / ଲିଭିନି ସୁନିର୍ମଳ/ ଦହିର ପୁଷ୍ପରୁ ଲିଭିନି / ଲୁହବତୁରା ଧୂଳିର / ଘୋଷରା ତିରୁ/ ଯାହା ପୋଷର ପରି / ନିଜ ଛାତିରେ ମାରିବି ଉଚ୍ଚିତାସ / ଏବେ ସିଆଡେ ନଚାହିବ ଭଲ। (ବାଗ)

ସୁବିଧାବାଦୀ ମଣିଷର ଶଠତା, ଛଳନା, ଛତୁବେଶ ବିରୋଧରେ କବିଙ୍କର ଶାଣିତ ସ୍ୱର ମଧ୍ୟ ବାରି ହୋଇପଡିବ କବିତା 'ବଳା ହବ'ରେ ଯେଉଁ ସବି ପୋଛି ଦେଇ ପାରେନା ଶ୍ୱେତ ବରଂ ଯେଉଁ ହସରେ ଥାଏ ତାଖି ଧାର ଯାହା କାଟି ଦିଏ ଶହ ଶହ ବେକ। କବିଙ୍କର ଭାଷାରେ:

ଗୋପଯାତ୍ରା

ସେ ହସ / ମଲାଲୋକକୁ ଦେଇପାରେ ଉଦିରା / ଆବାସ / ନଥିବା ଲୋକକୁ ଉତ୍ତେଜିଥାଣି / ବାହେଇଦିଏ ଭୋଟ / ସେ ବଳା ହସର କି ତାଖି ଧାର / ଆଖି ପିଛୁଳାକେ/ କାଟିଦିଏ ଶହଶହ ବେକ! (ବଳା ହସ)

ଅଧାର ଭିତରେ ନିଜର ପରିଚୟ ଖୋଲୁଥିବା କବି, ସବୁକାଣି ବି ତୁମ୍ଭରୁଥିବା ଆଲୋଚନା ଆକାଶକୁ ଧୁଲୁକ କରୁଥିବା କବି କିନ୍ତୁ ସବୁପରେ ବି ହତାଶା ନିରାଶାରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡି ନାହାନ୍ତି। ବରଂ ସେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛନ୍ତି। କହିଛନ୍ତି କବିତାରେ ଆଶାବାଦର କଥା। ଏ ପ୍ରସଂଗରେ ମନେ ପଡିଯାଉଛି କବିତା ସଙ୍କଳନର 'ଉତ୍ତରାଧିକାର' କବିତାର ଶେଷ ଖଂଡା।

ମୋ ଛାତି / ମୋତେ କଥା ଦେଉଛି / ଦିନେ ନା ଦିନେ / ସେ ମୋତେ କେତେଦେବ / ଏମିତି ଗୋଟେ ଉତ୍ତରାଧିକାର / ଯାହାକୁ ଦେଖୁଦେଖୁ / ଝିପିଝିପି/ ହିଂସ୍ର ପଶୁ ମାନଙ୍କର ନଖଦାତ। (ଉତ୍ତରାଧିକାର)

'ଲାଭା' କବିତାରେ ପାଠକଟେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହୋଇଯିବ କବିଙ୍କର ନିଆରା ପ୍ରତୀକ ଚୟନରେ। ଏ କବିତାରେ କବି ପିଣ୍ଡି ମଧ୍ୟ ଭିତରେ ହିଁ ଅଲୋକନ କରୁଛନ୍ତି ସୂକ୍ଷ୍ମତା ଆପଣାକୁ। ଜୀବନର ଦୃଶ୍ୟ-ଦୈନିକ-ଦୈନିକ ଭିତରେ ବି କବି ପ୍ରେମରୁ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତକାର ପାରିନାହାନ୍ତି। କବିଙ୍କ ପ୍ରେମ କବିତା ଗୁଡିକ ଖୁବ୍ ଭିକେଇବାର ଦକ୍ଷତା ରଖେ। 'ପୁନଶ୍ଚ ପୁନଶ୍ଚ', 'ଅନେକ ଦିନ ପରେ', 'ଅତର', 'ତୁମକୁ ଖୋଜିଆଣେ ରାତି' ଏହାର ଛଳନ ନିଦର୍ଶନ।

କୋଇ ଦୂର ଅତୀତର ପୃଷ୍ଠା ଭିତରୁ/ ତୁମକୁ ଖୋଜିଆଣେ ରାତି । / ମଗାଣିକୁ କବିଦିଏ ବାହାଦେବୀ / ମତେ ଫେରେଇଦିଏ / ମୋର ପଲକରେ ଅଧାଲେଖା ପ୍ରେମଚିତ୍ର/ପାଉଁଶରେ ପୁଲକେଶ ପାତି ! (ତୁମକୁ ଖୋଜିଆଣେ ରାତି)

ତୁମ ଛତା/ ଆଉ କାହାକୁ ଦେବି କୁହତ/ମୋ ପୁତା ତାଳରୁ ଝରୁଥିବା ବର୍ଷାପାଣି? / ମୋ ଫତା କାନ୍ଦୁ ଭିତରୁ ଉଠିଥିବା ଓଷ ଗନ୍ଧ? / ମୋ ଚୁଲିରୁ କହୁ ଶୋଇଥିବା ପାଉଁଶ? / ତୁମ ଛତା କିଏ ବା ଆଉ/ମୋର ଲଜା ଯୋଡ଼ାଇବ/ଅର୍ଶ ନୁଆ କବିଦେଇ/ମୋ ଚିତା ପଶତ ? (ପୁନଶ୍ଚ ପୁନଶ୍ଚ)

କବିଙ୍କ ଏ କବିତା ସଙ୍କଳନର ଶେଷ କବିତାଟି ହେଉଛି ଶୀର୍ଷକ କବିତା- 'ଗୋପଯାତ୍ରା'। ଏ କବିତା ପାଠକକୁ ଭାବମଗ୍ନ କରିବା ସହ ଚେତନାର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରକୁ ନେଇଯିବାକୁ ଦେଖି ସକ୍ଷମ ଯେଉଁଠି କବି ଦୃଶ୍ୟର ଭାରକୁ ଲଦିଲବି ଗୋପଯାତ୍ରାରେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ,

ଗାଁ ଗୀତ

(ମାଟି ଅଗଣାର ବିରହ ବିଧୁର ଗାଥା... ମୋ' ଗାଁର କଥା)

ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁନ୍ଦରଶାଳ ମଣିଷ ଭିତରେ ଗାଁ ଟିଏ ଥାଏ । ରାଜତୁଳାଳୀ ପଣତ ଅତର ମହକ ପରି ସେଇ ଗାଁର ବାସୀ । ତାକୁ ଏମିତି ଅଧର କରେ ଯେ ଛାଡ଼ି ଆସିଥିବା ପିଛାଳ ଦିନର ପାଦବିହୃତା' ଭିତରେ ଥିବା କବିକୁ ଉପକାଏ- ଲେଖୁ...ଲେଖୁ...ଲେଖିବେ ମୋ କଥା । ସେଇ ଉତ୍ତୁକାପଣର ଦାୟରେ ଏଇଠି ମାଟି ଅଗଣାର ବିରହ ବିଧୁର ଗାଥା... ମୋ ଗାଁର କଥା... ।

ଉପାକାନ୍ତ ରାଉତ (ଅରୁପ)

ସବୁଠାରୁ ତେଜା ଗଛ ଚଢ଼ିଗଲେ ଆସେ ଏମିତି ବିଚାର ବିଶ୍ୱ ମୋର ରାଜ୍ୟ ତା' ରାଜପୁତ୍ର ମୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୋର ଅଧିକାର । ୧୯୧୧ ।

ବସୁଧେବ ଚିନ୍ତା ଜଗାଏ ଯେ' ମନେ ସେହି ମୋର ପୁଣ୍ୟ ଗାଁ ସାରା ବସୁଧାକୁ କୁହୁଥି ଶିଖାଏ ଗାଁ ରୁହେଁ ସେ ମୋ' ମା' । ୧୯୧୨ ।

ଗାଁ ଛାଡ଼ିହାସ ଲେଖି ରଖେନାହିଁ ଦେବା ନେବା ଯଶ ନିୟା ସବୁଯାକ ପୃଷ୍ଠା ଖାଲି, ସେ କେବଳ ପ୍ରେମର ରକ୍ତରେ ବନ୍ଧା । ୧୯୧୩ ।

ପାଠ ନା ପାଇବା ନ ପାଠ ପାଇବା ପାଠ ପଢ଼ିବା ବୁନିଆଦା ନିଷ୍ଠାମ କର୍ମର ତାଟିକ ବାଣି ସେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକରେ ବନ୍ଧା । ୧୯୧୪ ।

ଆଦ୍ୟରେ ଥାଏ ସେ ଅନ୍ତରେ ବି ଥାଏ ଆଦି ଅନ୍ତ ମିଳେ ନାହିଁ ସବୁଠାରେ ଥାଏ କେଉଁଠି ନଥାଏ ପରାଶକୁ ନିଏ ମୋହି । ୧୯୧୫ ।

ଅନୁକୃତି ପୁଷ୍ପ ଶିହରଣ ଯେବେ ଆଖିରେ ମିଟିକା ମାରେ କମିତ ମୋର ସ୍ୱାୟତ୍ତ ସହର ଉକୁଡ଼ା ସ୍ମୃତିକୁ ଝୁରେ । ୧୯୧୬ ।

ସ୍ୱାୟତ୍ତ ବିଦାରି ଝରିଯାଏ ଯେବେ ନିଗିଡ଼ା ରକତ ଝାଳ ଜୀବନ ଫେରିଲା ପ୍ରାୟ ଶୁଭିଯାଏ କମ୍ପ ଗାଆଁ କଣ୍ଠସ୍ୱର । ୧୯୧୭ ।

ନିୟମିତ ଭାବେ ଗାଁ ବାଣ୍ଡେ ଯେବେ ନାମ ଫକୀରନି ହୁଏ ଧୂସର ବାବୁର ଦୃଶ୍ୟ ବାବାନର ରୁଆଡ଼େ ଉଭେଇଯାଏ । ୧୯୧୮ ।

ମୋ' ଗାଆଁ ପ୍ରାଣୁସେ ବିଶ୍ୱ ପଦନ କେ' କହେ ନିଷଂ ପୁହିଁ? ଦେନି କରେ ତା'ର ପ୍ରେମ ଗଣ୍ଡିଧନ ରୁକନା ତାହାର ନାହିଁ । ୧୯୧୯ ।

କଳାପାଖି ରୁହେଁ ପବିତ୍ର ତା' ରାତି ଅପସାଦ କାଢ଼ିନିଏ ଶୈଥଳ୍ୟକୁ ଫିଙ୍ଗି ବାଘୁଥାଏ ମୈତ୍ରୀ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜୀବନ ଦିଏ । ୧୯୨୦ । (କ୍ରମଶଃ)

କଳମ ଆଇଁ ଉନକା କୟ ବୋଲି ଯୋ ଚଢ଼ି ଗୟେ ପୁଣ୍ୟ ବେଦୀ ପର ଲିସେ ବିନା ଗରଦନ୍ କା ମୋଲ, ସାକ୍ଷୀ ହେଁ ଜିନକା ମହିମା କେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ଭୂଗୋଳ, ଖଗୋଳ କଳମ ଆଇଁ ଉନକା କୟ ବୋଲି ...

- ରାଷ୍ଟ୍ରକବି ଶ୍ରୀ ରାମଧାରା ଦାସ 'ବିନକର'

କମ୍ପ ଦୁଲ୍ ବୁଗାତା

ଦୀପକ ରଂଜନ ମିଶ୍ର

ରାମଶରଣଲାଲ ଶର୍ମା

୧୯୬୪ ମସିହାରେ 'ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଏକ୍ସପ୍ରେସ'ରେ 'କଳାପାଣି'ର ଚେୟାରମ୍ୟନ ଡ. ସୁନ୍ଦରୀ ଦାସଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରର ପୁରୁଣା କାଗଜପତ୍ର ଭିତରେ କଳର ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ପତଳା ପାଖୁଲିପିଟିଏ ମିଳେ । ଆରମ୍ଭର ଆଠ ଦଶପୃଷ୍ଠା ଗାୟକ ହୋଇଯାଇଥିବା ବେଳେ ଶେଷ ଅଡ଼କୁ କିଛି ପୃଷ୍ଠା ଆଉ ଆଉଁସି ପଡ଼ିବା ଅବସ୍ଥାରେ ନଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ତାହା କାହାର ଲେଖା ତଥା ତାଙ୍କ ପାଖକୁ କେମିତି ଆସିଲା ସେ କଥା ତାଙ୍କର କିଛି ବି ମନେ ପଡ଼େନାହିଁ । ଖୁବ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଜଳରେ ତଥା ବିସ୍ତାର ଭାବରେ ସେଥିରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଥାଏ ଆଖ୍ୟାମାନର ସେନ୍ଥୁଲାର ଫେଲି ବିଷୟରେ । କିଛିବର୍ଷ ସେଠାରେ ସକା ଭୋରି ପେରିଥିବା କେହିକଣେ ତାହା ଲେଖିଛି ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ୁଥାଏ । ସମୟ କ୍ରମେ କିଛିଟା ଝାପୁଆ ମନେପଡ଼େ ତାଙ୍କର । ଅନେକ ବର୍ଷ ତଳେ, ସ୍ୱାଧୀନତା ଯୁଗାନ୍ତ ଚାଲିଥିବା ବେଳେ ଜଣେ ଯୁବକ ଦିନେ ଧାଇଁ ଧାଇଁ ଆସି ବିକ୍ରାଏ କାଗଜ ତାକୁ ଧରେଇ ଦେଇ ନେହରୁ ହୋଇ କହିଥିଲା । ପୋଲିସ୍ ଡା'ପକ୍ଷରେ ପଡ଼ିଛି ବୋଲି । ଯେକୌଣସି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ଗିରଫ କରାଯାଇପାରେ । କଳାପାଣିର ଅନୁକୃତି ବିଷୟରେ ସେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲା ତାହାର ପାଖୁଲିପିଟି ପୋଲିସ୍ ହାତରେ ନପଡ଼ିବାର କଥା । କିଛିଦିନ ପାଇଁ ତାହାକୁ କୋଉଠି ଲୁଚେଇ ରଖିଦେଲେ ପଛେ ସେ ସୁବିଧା ଦେଖି କେବେ ଆସି ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଯିବ । ସେତେବେଳେ ସୁନ୍ଦରୀ ଦାସ ଘର ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷିତ ନଥାଏ । ପୋଲିସ୍ ନକରରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଥାଆନ୍ତି । ତଥାପି ଯୁବକଟିର ଆଗ୍ରହ ଯେଉଁ ପୋଲିସ୍ କି ନିଜ ପାଖରେ ରଖିବାକୁ ରାଜି ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ଘଟଣାର ପ୍ରାୟ ୪୦ ବର୍ଷ ବିତିଯିବା ପରେ ଯୁବକଟିର କେବେବା କି ଆଉ କିଛି ବି ତାଙ୍କର ମନେ ପଡ଼େନାହିଁ । ପାଖୁଲିପିଟି କୌଣସି ଜାଗାରେ ଲେଖକଙ୍କ ନାମ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ବି ସୂଚନା ନଥାଏ । କ୍ରାନ୍ତିକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରୁଥିବା ସ୍ୱାଧୀନ ଗଣତନ୍ତ୍ରବାଦୀ ସେଇ ପୁରୁଣା କାଗଜରୁ ପାଖୁଲିପିଟି ପଢ଼ି କିଛି ସୂଚନା ପାଇ ସେଇ ଅନୁସାରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ନିଶ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ସେଇ ପାଖୁଲିପିଟି ଲେଖକ, ଆଖ୍ୟାମାନର ସକା କାଟିଥିବା ରାମଶରଣଲାଲ ଶର୍ମା ଅଟନ୍ତି ଯାହାକୁ ଆଧୁବାଦରୁ ଛପା ହେଉଥିବା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସାମ୍ବାଦିକ 'ସୁରାଜ୍'ର ସମ୍ପାଦକ ବାବୁରାଜା ହରି, ହୋତାଲାଲ ବର୍ମା ଓ ମହାତ୍ମା ନନ୍ଦଗୋପାଳଙ୍କ ସହିତ ଆଖ୍ୟାମାନ କେଳକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ।

ଲାହୋରରୁ ଆଧୁବାଦ ଆସି ମହାଶୟ ଶାନ୍ତିନାରାୟଣ 'ସୁରାଜ୍' ପତ୍ରିକାର ପ୍ରକାଶନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ୧୯୦୭ ମସିହାରେ । ଦେଶରେ ଜନକାରଣ ପୃଷ୍ଠିକରି ବିଦେଶୀ ଶାସନର ଅଧ ଘଟାଇବା ଥିଲା ଏଇ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶନର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ତେବେ ପ୍ରଥମ ଦିନରୁହିଁ ନିଜ ଗିରଫଦାରୀ

ପରେ ପତ୍ରିକାର ସମ୍ପାଦନା ଦାୟିତ୍ୱ କିଏ ତୁଲାଉବ ସେଇ କଥା ଚିନ୍ତା କରି ଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଉଥିଲେ ଶାନ୍ତିନାରାୟଣ । ପ୍ରତି ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାରେ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱାସନ ଛପା ହେଉଥିଲା ଯହିଁରେ ଲେଖା ଥାଏ - ସୁରାଜ ପାଇଁ ସମ୍ପାଦକ ଆବଶ୍ୟକ ଯିଏ ଇଂରାଜୀ ଓ ଉର୍ଦ୍ଦୁର ବିଦ୍ୱାନ୍ ହୋଇଥିବେ । ତାଙ୍କର ଗୋଟେ ଗୋଟୁ ସୁରାଜ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ତ ଅନ୍ୟ ଗୋଟୁଟି ପୋଲିସ୍ ହାକିମରେ ରହିଥିବ । ବାବୁ ମୁସ୍ତେ ଦୁଇପଟ ଯଥ-ରୁଚି ଓ କସେ ପାଣି ସହ ଆଉ ଯାହା କିଛି ଅଧିକ ତାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ଥିବ ସେତିକିରେ ସବୁଷ୍ଟ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ବଜାଳାର 'ସୁରାଜ'ର ପତ୍ରିକାର ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲା 'ସୁରାଜ' । ଫିରଙ୍ଗୀଙ୍କ ବଳପ୍ରୟୋଗ କରି, ମାଡ଼ୁମାରି ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରିବା ସମ୍ଭବରେ ଲିଖିତ ଅଭିବୃତ୍ତୀ ଆବଶ୍ୟକ ସହ ବୋମା ନିର୍ମାଣର ଗନ୍ଧ ସୂତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ତାହା ଇଂରେଜ ସରକାରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରେ । ଏଇ ପତ୍ରିକାର ଜଣେ ପରେ ଜଣେ ହୋଇ ମୋଟ ଆଠଜଣ ସମ୍ପାଦକ ପୋଲିସ୍ ଦ୍ୱାରା ଗିରଫ ହେବାପରେ ଶେଷରେ ସରକାର ପ୍ରେସ୍ ବନ୍ଦୁ ଲାଗୁ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । ଆପଣି ଜନକ ଲେଖା ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବାରୁ 'ସୁରାଜ' କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ସିଲ୍ କରିଦିଆଯାଏ । ସେଇ ଗିରଫ ହୋଇଥିବା ଆଠଜଣ ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚଜଣଙ୍କୁ କଳାପାଣି ଦକ୍ଷ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ରାମଶରଣଲାଲ ଶର୍ମା ଥିଲେ ଅନ୍ୟତମ । ଦଶବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡର ରାୟ ଦେଉଥିବା ଜଳକୁ ସେଇ କୋର୍ଟର କାଠଗଢ଼ା ଭିତରେ ଠିଆହୋଇ ଏକ ସାହରା ଶୁଣାଇବାକୁ ଯାଇ କହିଥିଲେ - "ଆହ ! ସୟାଦ୍ ତୁ ଆମ ମେରେ ପର୍ କାଟ୍ରେନେ କୋ/ ମୈ ତୋ ଖୁସ୍ ଆ କି ଛୁରା ଲାୟା ହେଁ ସର କାଟ୍ରେନେ କୋ ।"

ମହାତ୍ମା ନନ୍ଦଗୋପାଳ, ହୋତାଲାଲ ବର୍ମା, ବାବୁରାଜା ହରି ଓ ରାମଶରଣଲାଲ ଶର୍ମାଙ୍କୁ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଜେଲକୁ ଲଳିକତା ଅଣାଯାଇ ସେଠାରେ ଏକତ୍ର ରଖାଯାଏ ଆଖ୍ୟାମାନ ପଠାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ । ଏମାନଙ୍କ ମନରେ କଳାପାଣିକୁ ନେଇ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଧାରଣା ନଥାଏ । ସେମାନେ ଭାବୁଥାନ୍ତି ତାହା ବଙ୍ଗୋପସାଗର ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଦ୍ୱୀପ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଠାରେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେତେତା କଟକଣା ନଥିବ ବୋଲି । ଆପଣା ଦେଶକୁ ନିର୍ବାସିତ ହେବାର ଦୃଶ୍ୟରେ ରହିବ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲେ ସାଥୀମାନଙ୍କ ସହ ଦ୍ୱୀପ ଭିତରେ ମୁକ୍ତ ବିଚରଣର ସୁବିଧା ପାଇ ପାଉଁଳି ଚାକର ସକା କାଟିବେ । ଏମାନେ କଳାପାଣିକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ରାଜକରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ପ୍ରଥମ ଦଳ । ତେଣୁ ସେଠାରେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ସହ କିଛି ବି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ସେ ବିଷୟରେ ଥିଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞ । ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ ଦିନ ଭୋର ତିନିଟାକୁ ଏମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇ କେଲ ଭିତରେ ଖେଳୁଥି ଖାଇବାକୁ ଦେବାପରେ ଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି କରି ହାତକଡ଼ି ପିନ୍ଧାଇ ଲୁହା ଶିକୁଳିରେ ବାନ୍ଧି କେଲ ଫାଟକ ପାଖକୁ ଆଣାଯାଏ । ଫାଟକ ବାହାରେ ଯୋଡ଼ାଗାଡ଼ି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ଯୋଡ଼ାଗାଡ଼ିରେ ଉତ୍ତର ପାଖକୁ ଅଣାଉଥିବା କାଗାରେ କେତୋଟି ଲୁହାର ବଡ଼ ବଡ଼ ପିଞ୍ଜରା ଥାଏ । ବାସ ଭାକୁ ଭଳି ହିଂସ୍ର କରୁଛୁ ରଖିଲା ପରି ଏମାନଙ୍କୁ ତାହାରି ଭିତରେ ପୁରେଇ ବାହାରୁ ତାଳା ବନ୍ଦ କରିଦିଆଯାଏ । ତେବେ ବଜାଳା ଏଗାର ଜଣଙ୍କୁ ଅଲଗା ଓ ଏଇ ସମ୍ପାଦକ ତାରିକଜାଙ୍କୁ ଅଲଗା ପିଞ୍ଜରାରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିବାର ଆଦେଶ ଥିବାବେଳେ ସୁରକ୍ଷାକର୍ମୀମାନେ ତାହା କୁଟ୍ଟି ନପାରି ବଜାଳାଙ୍କ ଭିତରୁ ତାରିକଜାଙ୍କୁ ଅଲଗା ରଖିବା ସହ ଅବଶିଷ୍ଟ ସାତଜଣଙ୍କୁ ଏଇ ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ପିଞ୍ଜରାରେ ପୁରେଇ ଦିଅନ୍ତି । ତାରିକଜା ନୂଆ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହିତ ଗପାଦି କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିବାରୁ ବାବାଜୀ, ହେମନ୍ତ୍ର ଓ ଉଲ୍ଲାସଙ୍କର ଉପାଦେୟ ଶୁଦ୍ଧି ହୁଅନ୍ତି । ଉଲ୍ଲାସଙ୍କର ଗୀତ ଓ ହେମନ୍ତ୍ରଙ୍କ ମନମୋହିନୀ କଥା ଯୋଗୁଁ ଯାତ୍ରାକାର ଯେ ବେଶ୍ ଉପଭୋଗ୍ୟ ହେବ ତାହା ଜାଣିପାରିଛି ରାମଶରଣଲାଲ । ପିଞ୍ଜରା ଭିତରେ ବନ୍ଦୀ ଆଉ ସୁଖା ତିଳେ ମାତ୍ର ଦୃଶ୍ୟ ନଥାଏ କାହାରି ମନରେ । ହୋ ହୋ ହସର ଦୋଳନରେ କାହାଜତି ବୋହଳି ବୋହଳି କୌଣସି ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭବିଷ୍ୟତ ଆଡ଼କୁ କହୁଛନ୍ତି ନେଉଥାଏ ଏବେ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ । କଥାବାର୍ତ୍ତାରେ ମଜ୍ଜି ଯାଇଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଆଉ ସମ୍ପର୍କଧାର ରହେନି । ସେଇ ସମୟ ପରେ ତିନି ତାରିକଜା ଲୋକ ପିଞ୍ଜରାର ଦ୍ୱାର ଖୋଲି ଭିତରକୁ ପଶି ଥାଆନ୍ତି । ହାତରେ ତାଙ୍କର ବଡ଼ ବଡ଼ ଅଳି । ଗାଁ ଗାଁ ଦୁଲି ବିଭିନ୍ନ ଜିନିଷ ବିକ୍ରି କରୁଥିବା ଫେରିବାଲାକ ଭଳି ଦେଖାଯାଉଥାନ୍ତି ସେମାନେ । ନା, ଆମର କିଛି ଜିନିଷ କିଣିବାର ନାହିଁ ବୋଲି କହିବାକୁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଅଳିରୁ ବାହାର କରି ଏମାନଙ୍କ ଆଳିରେ ବାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି ତୁମ୍ଭା, ଚଣାଭଜା, ଲୁଣ, ତେନ୍ତୁଳି ଓ ବାମୁଚେ ଲେଖା ଜାଭାଟିନି । ତୁମ୍ଭାର ରହଣିଆଁ ଓ ଚଣାଭଜାର ପତାଗଣରେ ନାକ ଫାଟିଯିବାର ଅସୁବିଧା । ଏଭଳି ପତାଗଣ ଜିନିଷ କ'ଣ ଖାଇହେବ ବୋଲି ପଚାରିବାରୁ ସେମାନେ କିଛି ବି ନକହି ସେଠାରୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି । ତୁମ୍ଭା ଗାଳ ବୋଧ ଖାଏ । ତୁମ୍ଭା ଓ ଚଣାଭଜାକୁ ଯେତେ ପାଣିରେ ଧୁଆଁଆଁକର କଲେ ବି ସେଥିରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରିବ । ତିନି ଲୁଣ ଇତ୍ୟାଦି ମିଶାଇ ତାକୁ ଅଳ ଅଳ ଖାଆନ୍ତି ସେମାନେ । ତୁମ୍ଭାର ସହ ଖାଇଥିବାରୁ ପୁଣି କାହାଜରେ ଅନବରତ ଦୋହଳି ବୋହଳି ଯିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରବଳ ବାନ୍ତି ହୁଏ ।

ଆଖ୍ୟାମାନର ଚିତ୍ କଳିନିକରଙ୍କ ଅର୍ପିତରେ କାମ କରୁଥିବା ମିଷ୍ଟର ରୋପ୍ପା ଛୁଟି କଟାଇ ଆପଣା

ଲେଖକ ଜାଣେ ସ୍ଵପ୍ନର ଆରତିବେଳା

ସ୍ଵପ୍ନ ସକାରାତ୍ମକ ପଥଦେଇ ଗଲାବେଳେ ଲେଖକଟିଏ ଶବ୍ଦର ପାଳନାକାରେ ବସି ନିଜର ଚିତ୍ର ଆଙ୍କେ । ଯେତେବେଳେ ସେହି ସ୍ଵପ୍ନ ନକାରାତ୍ମକ ପଥଦେଇ ଲେଖକକୁ ପଠିକ ସକାଏ ସେତେବେଳେ ସେ ଚୋରାବାଲି ହାତୁଡ଼ରେ ପଡ଼େ । ସବୁ ଶବ୍ଦର ଉତ୍ତୁମାନେ ସେତେବେଳେ ତା ପାଖରେ ଛାଇ ହୋଇଯାନ୍ତି । ଅନ୍ଧିତ୍ଵ ଖୋଜୁଖୋଜୁ ସେ ନିଜେ ଗୋଟେ କୁହେଳିକା ପାଲଟିଯାଏ । ତେବେ ଏଇଠି ପ୍ରଶ୍ନଉଠେ କେଉଁ ସ୍ଵପ୍ନ ସକାରାତ୍ମକ ଓ କେଉଁ ସ୍ଵପ୍ନ ନକାରାତ୍ମକ ଠିକଣା ବହନ କରିଥାନ୍ତି । ଏଇଠି ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧିର ଭୂମିକା ମୁକ୍ତସାକ୍ଷୀ ନୁହେଁ । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସେ ସୂଚକର କାଠଗଡ଼ରେ ମୁଦେଇ ଓ ମୁଦାଳା ସାଜିପାରେ । ତାର ସୃଷ୍ଟି ସମଗ୍ର ସେତେବେଳେ ବିଚାରପତି ହୋଇ ସମୟକୁ ଇତିହାସ ଦିଏ । ଏମିତିକି ସ୍ଵପ୍ନ ପାଇଁ ଲେଖକ ମସୃତ୍ୟୁ ହୋଇ ନିଜ କବିତାକୁ ପରିବାରର ସଭା ଚାଲିକାରେ ନିଜର ସୃଷ୍ଟି ଖୋଜିବେଳେ ଆଉ କାହାକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିପାରେ । ଲେଖକଟି ସ୍ଵପ୍ନାଙ୍କୁ ହେଉଥିବାର କୌଣସି ପାଠକ କେବେ ଅନୁଭବ କରିନଥାନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେ ବୋଧହୁଏ ହୋଇପାରେ ସତ କିନ୍ତୁ ତାର ସୃଷ୍ଟି ତାକୁ ଧରା ପକାଇ ଦିଏ ସେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଓ କଣ ପାଇଁ ସ୍ଵପ୍ନାଙ୍କୁ ହୋଇଥିଲା ।

ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ମହାନ୍ତ
 ବରଗୁଆ, ବେତଡା, ଭଦ୍ରକ

ଆଲୋଚନା... ଗୋଇଁ ମାରି ବିଷୁ ! ସୁରତ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଭାରତର ମହାମହିମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ କରାଯାଇଛି କହୁ ଆକ୍ଷେପ । ସିଏ ଆକ୍ଷେପ କରିଛନ୍ତି, ସେ ଜଣେ ମାମୁଲି ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି । କଂଗ୍ରେସ ଦଳର ବରିଷ୍ଠ ନେତା । ଅତୀତରେ ଥିଲେ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ । ଏବେ ସାଂସଦ ଓ ଲୋକସଭାରେ କଂଗ୍ରେସ ଦଳର ନେତା । ନାମ- ଅଧାର ରଞ୍ଜନ ଚୌଧୁରୀ, ଘର- ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ । ୨୦୨୨ ଜୁଲାଇ ୨୭ ତାରିଖରେ ସେ ଯେଉଁ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ୨୯ ତାରିଖରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚିଠି ଦେଖି କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି । ମାତ୍ର, ଦେଶର ଅଗଣିତ ଜନତାଙ୍କ ମତ- 'ଏଇତା ଗୋଇଁ ମାରି ବିଷୁ କହିବା' ସହିତ ସମାନ ।

କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ସତ୍ତ୍ୱେ ସାଂସଦ ଅଧାର ରଞ୍ଜନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲୋକେ ଏତେ ବିମୁଖ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ? ସେ ସଫେର ଦେଇଛନ୍ତି- 'ରାଷ୍ଟ୍ରପତି' କହୁ କହୁ ପାଟିରୁ 'ରାଷ୍ଟ୍ରପତ୍ନୀ' ଖସିଗଲା । କାଣିଶୁଣି ଏହା କହିନାହିଁ । ଯଦି ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଏହା ଆଘାତ ଦେଇଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମା ମାଗିବି । ମାତ୍ର କୌଣସି ହିସାବକାଣ୍ଡର ପାଖରେ ନୁହେଁ ।

ରାଜ୍ୟ ସଭାରେ କେନ୍ଦ୍ର ଅଧିକାରୀ ନିର୍ମଳା ସାତୀରମଣ ଓ ଲୋକ ସଭାରେ କେନ୍ଦ୍ର ମହିଳା ଶିକ୍ଷା କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ସୁଜିତା ରାୟା ଅଧାରକ ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ତୀବ୍ର ବିରୋଧ କରିଛନ୍ତି । କଂଗ୍ରେସ ପୁଣିମୋ ସୋନିଆ ଗାନ୍ଧୀ ଏଥିପାଇଁ ଭାରତର ଗରିବ ଓ ଆଦିବାସୀ ମହିଳାଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମା ମାଗିବାକୁ ବୋଲି ଦାବି କରିଛନ୍ତି । କାମାକ୍ଷୀ ମହିଳା କମିଶନର ରେଖା ଶର୍ମା, ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମହିଳା କମିଶନର ମିନତୀ ବେହେରା ଓ ଅନ୍ୟ ୧୩ଟି ରାଜ୍ୟ ମହିଳା କମିଶନର ମିଳିତ ସ୍ଵାକ୍ଷରରେ ଅଧାରକୁ ନୋଟିସ ଜାରି କରିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାରେ ବିଜେପି ବିଧାୟକ ବିଷୁ ସେଠା, ବିଜେପି ବିଧାୟକ ମୋହନ ମାଝୀ ଅଧାରକ ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ଅତି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ବୋଲି ଟିପ୍ପଣୀ ଦେଇଛନ୍ତି । ବିଜେପି ବିଧାୟକ ଅମର ପ୍ରସାଦ ଶତପଥୀ, ଯଦିପୁରୀ ବିଧାୟକ ବତ୍ରୀ ନାରାୟଣ ପାତ୍ର, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ବିଧାୟକୀ କୁସୁମ ଚେଟେ ମଧ୍ୟ ଏହି ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ନାପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି ।

ଅପରପକ୍ଷରେ ଅଧାର ଯାହା କହିଛନ୍ତି, ତାହା ଯେ 'ଭୁଲ' ଏକଥା କୌଣସି କଂଗ୍ରେସ ନେତା କହୁ ନାହାନ୍ତି । ଖୋଟ କଂଗ୍ରେସ ପୁଣିମୋ ସୋନିଆ ଗାନ୍ଧୀ ସଫେର ଦେଇଛନ୍ତି । ମୋତେ ସେ ଅସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ଶୋ ନୟା । ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ କମିଟି ସଭାପତି ଶରତ ପଟ୍ଟନାୟକ କହିଛନ୍ତି, ଅଧାର ରଞ୍ଜନ କ୍ଷମା ମାଗିବା ପରେ ଏସବୁ ଆଲୋଚନା କରି ମାନେ ନାହିଁ । ବରିଷ୍ଠ କଂଗ୍ରେସର ବିଧାୟକ ତାରା ପ୍ରସାଦ ବାହିନୀପତି କହିଛନ୍ତି- ବିଜେପି ନିକଟରେ ଅନ୍ୟ କିଛି ପ୍ରସଙ୍ଗ ନଥିବାରୁ କଥାକୁ 'ତିଳକୁ ଚାଳ' କରାଯାଉଛି । ଅନେକ କଂଗ୍ରେସ ନେତା ନିଜର ମତାମତ ଦେବାକୁ ଅସାଧି ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜନେତା ରୁହିବା ଦରକାର, 'ରାଷ୍ଟ୍ରପତି' ଜଣେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି । ସେ ରାଷ୍ଟ୍ରମୁଖ୍ୟ ଓ ଦେଶର ପ୍ରଥମ ନାଗରିକ । ଗଣତନ୍ତ୍ର ମୁଖ୍ୟ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଆସନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିରପେକ୍ଷ । କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ 'ରାଷ୍ଟ୍ରପତି'ଙ୍କୁ ଚାଙ୍ଗେଟ୍ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ୨୦୨୨ ଜୁଲାଇ ୨୫ ତାରିଖରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଶପଥ ନେଲେ । ଏହାର ଦୁଇଦିନ ପରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି 'ଆକ୍ଷେପ'କୁ 'ଭୁଲବୋଧ' ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନପାରେ । ବିଭିନ୍ନ ଦଳର ଲୋକେ କହୁଛନ୍ତି, ଏହା 'ଭବେଶ୍ୟାମୂଳକ' ।

ଅଧାର ରଞ୍ଜନ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ କଣ ଆକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ, ତାହା ଆପଣମାନେ ଅବଗତ ଓ ତଥାପି ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଆଉଥରେ ସେ କଥା ସୂଚାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଦରବୃତ୍ତି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଧାର ଗଣନାଧ୍ୟକ୍ଷ କହିଥିଲେ- 'ଆମେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବୁ । ନା ନା 'ରାଷ୍ଟ୍ରପତ୍ନୀ' ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ କଥାଟି ଅଧାରକ ପାଟିରୁ କହୁ କହୁ ଖସି ଯାଇଛି, ନା କାଣିଶୁଣି ସେ କହିଛନ୍ତି, ତାହା ପାଠକେ ସହଜରେ ରୁହି ପାରୁଥିବେ । ଯଦି ସେ ବି ଅଧାର ମୁହଁ ଡୋକ୍ ହାତୁ ନଥିଲେ । ସେ ବାହାଡ଼ୁରୀ ଦେଖାଇ କହିଥିଲେ- ମୋର କିଛି ଦୋଷ ନାହିଁ । ତାହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଯଦି ମୋତେ ଜେଲ୍ ଯିବାକୁ ପଡ଼େ, ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ପରେ ବିଭିନ୍ନ ମହଲରୁ ପ୍ରତିବାଦର ସ୍ଵର ଉଠିବାରୁ ସେ କହିଲେ- ଯଦି ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଏକଥା ଆଘାତ ଲାଗିଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ କ୍ଷମା ମାଗିବାକୁ ରାଜି । ଅର୍ଥାତ୍, ରାଷ୍ଟ୍ରପତି କହିଲେ ଯାଇ ସେ ଦୋଷ ସ୍ଵୀକାର କରିବେ, ନହେଲେ ନାହିଁ ।

କଂଗ୍ରେସ ଓ ବିଜେପି ମଧ୍ୟରେ ବାଦ ବିବାଦ ଘଟିଲେ ବି ଆମର କିଛି ଯାଏ ଆକ୍ଷେପ । କଂଗ୍ରେସ ପୁଣିମୋ ସୋନିଆ ଅଧାରକ ବିରୋଧରେ ଆକ୍ଟ୍ ନେବେ କିଏ ଖୁସିରେ ତାଙ୍କ ପିଠି ଆପୁଡ଼ାବେବେ । ତାହା ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାଧୀନ । ମାତ୍ର, ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଆକ୍ଷେପ କରିବା, ଆଦୌ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଯେଉଁ 'ଶବ୍ଦ' ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି, ତାହା କେବଳ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ପ୍ରତି ନୁହେଁ । ଭାରତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରୀ ଓ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପ୍ରଶ୍ନ । ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ଅତି ମାମୁଲି ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ଶିଷ୍ଟାଚାରର ଅଭାବ ରହିଛି ବୋଲି ରୁହିବାକୁ ହେବ ।

କଂଗ୍ରେସ ମେଣ୍ଟ ଶାସନରେ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରତିଭା ପାଟିଲ ୨୦୦୭ରୁ ୨୦୧୨ ମସିହା ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ପଦରେ ଥିଲେ । ସେହି ୫ବର୍ଷ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅଧାରକ ଦୁଃଖରୁ ଥରୁଟିଏ 'ରାଷ୍ଟ୍ରପତ୍ନୀ' ଶବ୍ଦ ବାହାରି ଥିଲା କି ? ଏହି ମୁକ୍ତବୃତ୍ତ ସମ୍ଭାବନା ଶ୍ରୀମତୀ ପାଟିଲ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ନାମକୁ କେବଳ ଅଧାରକ ରୁହିବା ଭବେଶ୍ୟାମୂଳକ କହିଲେ । ଆମେ ବିନମ୍ରତାର ସହିତ ଯୋଷଣା କରୁଛୁ ଯେ ଏହି ଦୁଇ ମହିଳା ଆମର ନମସ୍ୟ । ତଥାପି ଆମେ ଯୋଡ଼ି ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛୁ ।

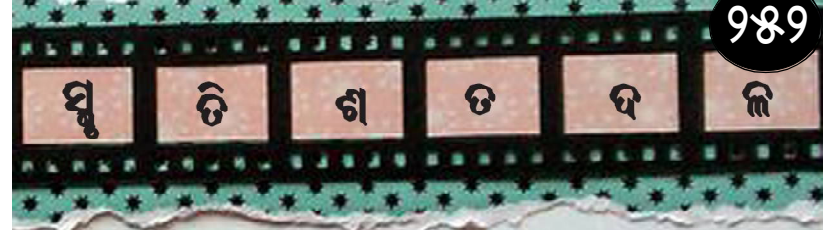
କ୍ଷୋଭିଆ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣାରେ କେଉଁ ଏହି ଆଲୋଚନା ଶେଷ କରିବା । ୨୦୧୪ ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରଚାର ସମୟରେ କଂଗ୍ରେସର ବରିଷ୍ଠ ନେତା ବିଭବିକର ସିଂହ, ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦୀଙ୍କୁ ଆକ୍ଷେପ କରି କହିଥିଲେ, 'ତମେ ଜଣେ ତା ବିକାଳୀର ପୁଅ ।' ଫଳ କଣ ହେଲା ? ସେହି ତା' ବିକାଳୀର ପୁଅ ହେଲେ ଭାରତର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ୨୦୧୯ ଲୋକସଭା ନିର୍ବାଚନରେ ମୋଦୀ ପୁଣିଥରେ ନିରାକୃଷ୍ଣ ବିଜୟ ହାସଲ କରି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ । କଂଗ୍ରେସ ଦଳ ରୁଦ୍ଧ ନିୟମରୁ ତିନି ନିୟମକୁ ଖସି ଆସିଲା । ତଥାପି କଂଗ୍ରେସ ନେତାଏ କିଛି ଶିଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ଆକ୍ଷେପର ପଦ କଣ କହେବ, ତାହା ଭବିଷ୍ୟତରେ ସମୟ କହିବ ।

ଓରାଲି, କେନ୍ଦୁଝର
 ମୋ : ୯୮୩୭୭୫୯୨୪୪

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉଦ୍‌ଘୋଷଣା)

ସବୁବେଳେ ଭାବିଛି 'ଏ' ବିରଳ ଦୈଭିକ ପ୍ରଭୁ କେତେକଣାକୁ ଦେଉଥାନ୍ତି ? ଠାକୁର ରୋଗୀକୁ ଭଲ କରିଥାନ୍ତି, ତାହାର ଏକ ମାଧ୍ୟମ ମାତ୍ର ଏକ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର । ତେଣୁ ସବୁବେଳେ ଫଳର ଆଶା ନରଖି ନିଃସ୍ଵାର୍ଥପର ଭାବରେ ସେବା କରିଯିବାରେ ହିଁ ଆନନ୍ଦ ମିଳିଥାଏ । ରୋଗୀକୁ ଚିକିତ୍ସା କଲାବେଳେ ତାହାର ଚିକିତ୍ସା ନିଜ ଜୀବନକୁ ପଣ ଲଗାଇଦିଏ । ଭାବିଥାଏ ନିଜ ଜୀବନ ପଛେ ଚାଲି ଯାଇ କିନ୍ତୁ ରୋଗୀର ଜୀବନ ବଞ୍ଚୁଯାଉ । ସବୁବେଳେ ଚିନ୍ତାଏ, ପୂର୍ବ ଜନ୍ମର ପୁଣ୍ୟ ପାଇଁ ଏ ଜନ୍ମରେ ତାହାର ହେବା ସମ୍ଭବ ହେଲା, ସେମିତି ଏ ଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ପୁଣ୍ୟ କଲେ ହିଁ ଏକ ଅଲିଖୁତ ବ୍ୟାକ୍ତର କର୍ମାଣ୍ଡାତାରେ ସେଗୁଡ଼ିକ କର୍ମା ହୋଇରହିପାରିବ ଆଗାମୀ ଜନ୍ମ ପାଇଁ । ଅବଶ୍ୟ ନିଜର କର୍ମ କଲା ବେଳେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ତାହାର କାମ, କ'ଣ ହେବ ନ ହେବାର ହିସାବ ନରଖି କାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ।

ବିଦାୟ କାଳୀନ ଅଭିଭାଷଣରେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ବ୍ୟାପି ଯେଉଁ ସୁଖ, ଦୁଃଖ ମାନ, ଅଭିମାନ, ଲୁହ, କୋହ, ହସ, ସବୁ ଜମାଟ ବାନ୍ଧି ରହିଥାଏ, ସବୁ କିଛି ଚରଳିଯାଏ । କିଛି କଥା, କିଛି ଦୀର୍ଘଶ୍ଵାସ କିଛି ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁତା ଓ କିଛି ନୀରବ ନିଃଶ୍ଵାସ ଭିତରେ ଅନେକ କଥା ଅକୃତ୍ଵା ରହିଯାଏ, ଅନେକ ଜିନିଷ ଅପ୍ରକାଶ ରହିଯାଏ । ବିଦାୟର ସେ ଅନ୍ତିମ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମୋର ସହକର୍ମୀ ମାନେ ମତେ ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଶାଢ଼ି ଯାହା ଏବେ ମଧ୍ୟ ମୋର ଶାଢ଼ି ଆଲମାରୀରେ ସାଇତା ହୋଇ ରହିଛି । ଅକ୍ଷରରେ ସେ ଚିତ୍ରିତ ପରିଭାଷା ହୃଦୟର ପରଦାରେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏକ ମନୋରମ ଆଲେଖ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ବିଦାୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତର ସେଇ ଶାଢ଼ିଟି ଥିଲା

ଅନୁରାଗର ଶାଢ଼ି

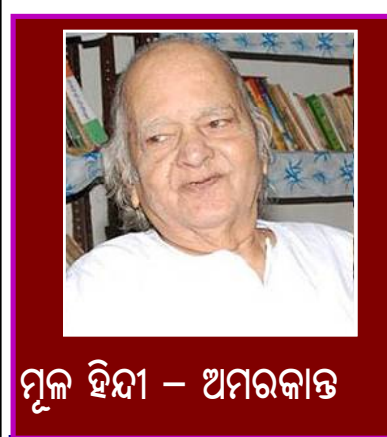
ଡା. ସରୋଜିନୀ ସତ୍ତ୍ଵା

ଲିଙ୍ଗରୋଡ଼, କଟକ-୧୨
 ଫୋନ୍-୯୪୩୭୦୫୫୦୦୭

ବିଦାୟ କାଳୀନ ଅଭିଭାଷଣରେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ବ୍ୟାପି ଯେଉଁ ସୁଖ, ଦୁଃଖ ମାନ, ଅଭିମାନ, ଲୁହ, କୋହ, ହସ, ସବୁ ଜମାଟ ବାନ୍ଧି ରହିଥାଏ, ସବୁ କିଛି ଚରଳିଯାଏ । କିଛି କଥା, କିଛି ଦୀର୍ଘଶ୍ଵାସ କିଛି ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁତା ଓ କିଛି ନୀରବ ନିଃଶ୍ଵାସ ଭିତରେ ଅନେକ କଥା ଅକୃତ୍ଵା ରହିଯାଏ, ଅନେକ ଜିନିଷ ଅପ୍ରକାଶ ରହିଯାଏ । ବିଦାୟର ସେ ଅନ୍ତିମ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମୋର ସହକର୍ମୀ ମାନେ ମତେ ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଶାଢ଼ି, ଯାହା ଏବେ ମଧ୍ୟ ମୋର ଶାଢ଼ିଆଲମାରୀରେ ସାଇତା ହୋଇ ରହିଛି ।

ପାଟଶାଢ଼ି, ଯାହାର ଦେହ ସାରା ରଙ୍ଗୀନ ପୁତାରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଗୋଲାପ ଫୁଲ ଓ କଳ ମାନ ଫୁଟିଥିଲେ । ଶାଢ଼ିଟି ହାତକୁ ଖୁବ୍ ମୁଲ୍ୟାୟନ ଓ କୋମଳ ଲାଗୁଥିଲା । ତା'ଠାରୁ ହୁଏତ ମୋର ଆହୁରି ଦାନିକା ଶାଢ଼ି ଅଛି କିନ୍ତୁ ସହକର୍ମୀ ମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ ଓ ଅନୁରାଗ, ଶାଢ଼ିଟିକୁ ହୃଦୟର ମୂଲ୍ୟବାନ କରି ତୋଳିଥିଲା । ଶାଢ଼ିଟିକୁ ନେଇ ମୁଁ ସୁନ୍ଦର କବିତାଟିଏ ଲେଖୁଥିଲି -

କେତେ ଅନୁରାଗ କେତେ ଭଲ ପାଇବାର/ ରେଖଣା ପୁତାରେ ଗୁଲୁ/ ସେ ଶାଢ଼ୀର ସୁନ୍ଦର ପଣତ / ପ୍ରତିଟି ପୁତାକୁ ଯାଉ ଝୁଲୁଥାଏ/ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ ମୁଗୁ ମକରମ ।
 ଏମିତିକି ମତେ ଆଇ, ବୋଉ ବା ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ଵଳ୍ପ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପ ଶାଢ଼ିଟିଏ ସ୍ନେହ ଓ ମମତାର ଅମୃତ ଜଳରେ ଗୋଳାଇ ଦେଇ ଦେଲେ ମୁଁ ତାକୁ ଖୁବ୍ ଆଦରରେ ପିନ୍ଧିଥାଏ । ଶାଢ଼ି କଥା କହିଲା ବେଳେ ମନେ

ମୂଳ ହିନ୍ଦୀ - ଅମରକାନ୍ତ

(ଦ୍ଵିତୀୟ ଖଣ୍ଡ)
 ॥ ତିନି ବନ୍ଧୁ ॥

ଦାନୀନାଥ ଆଶ୍ଵାସନା ଦେଇ କହିଲା, 'ଯଦି ସିଏ ତତେ ଧରି ଆଣିବ ! ମୁଁ ତଳକୁ ଡେଇଁ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିଆଅଛି । ଆତ୍ମାରେ ପହଞ୍ଚି ମୁଁ କହିଲି 'ଆରେ ଭାଇ ଆଜି ଦେଖ ପାଇଁ ବହୁତ ବଡ଼ କାମ ହୋଇଛି ।' ଏବେ ଆମକୁ ଡକାଯିବି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମକୁ ଟଙ୍କା ବହୁତ ଦରକାର ଥିଲା । ଆମକୁ ବହୁତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା କିନ୍ତୁ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପାର୍ଟିକୁ ବଡ଼ଦରକାର ପଡ଼ିବ । ଦାନେଶ୍ଵର ଅନେକ ଭାବି ଯୋଜନାକୁ ଗାୟନ କଲା ।

ଦାନୀନାଥ ତା'ର କଥାକୁ ସମର୍ଥନ କଲା । ଏହା ହିଁ ଠିକ୍ କଥା । ଭାଇ, ମୋ ଗାଁର ଡାକଖାନା ଅଛି । ସେଇଠିକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଗୋଟେ ଡାକବାଲା ଆସେ । ତା' ପାଖରେ ନିଶ୍ଚୟ ଉପରାପତ୍ର ଥିବ । ତା' ଗଣ ଖାଲି ଚିଠି ଆଣୁଥିବ ? ତା' ସହ ମନିଅର୍ଡ଼ର ଆଗେଥିବ । ଯିବା ଆସିବା ରାସ୍ତାରେ ମଝିରେ ମଝିରେ ଶୁନ୍‌ଶାନ୍ ପଡ଼େ । ସେଇଠି ଦେଖିଲି ତାକୁ କ୍ଲୋରଫର୍ମ ଶୁଣାଇ ବେହୋସ କରିବା । ତା' ପରେ ତା'ଠାରୁ ଟଙ୍କା ଛଡ଼େଇ ନେବା ।

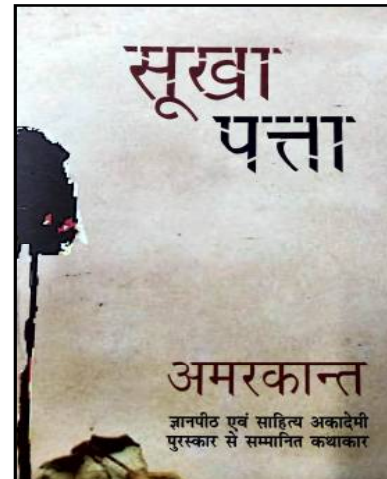
ଏ ଯୋଜନା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ଆସିଲା । ଏ କାମ ପାଇଁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଦାନୀନାଥକୁ ବାଛିଲୁ । ଦାନୀନାଥ ଯେବେ କହିବ, ତା' ପରେ ଆମେ ଆମ କାମରେ ଆଗେଇବା । 'କେବେ ଡାକବାଲା ଗାଁକୁ ଯାଉଛି ? କେତେବେଳେ ଶୁନ୍‌ଶାନ୍ ରାସ୍ତା ରହୁଛି ? ତା'ର ଶାରୀରୀକ ଶକ୍ତି କେତେ ? ତା' ପାଖରେ କିଛି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ରହେ କି ନାହି ? ଆମେ ନିଶ୍ଚୟ କରିଲୁ କି ଏସବୁ କଥା ଭଲଭାବରେ ଦାନୀନାଥ ଦୁଆରୁଟି କରି କହିଲେ, ଆମେ ଡକାଯିବି କରିବା ଯୋଜନା କରିବା ।

ପ୍ରକୃତରେ ମୋ ନିଜ ଉପରେ ମୋର ଗର୍ବ ଆସୁଥିଲା । ମୁଁ ମଝି ଘର ସାମୁଦାୟ ଠିଆ ହୋଇଥିଲି । ମୋ ଦେହ ସାରା ଚିନି କଲବଲ ହୋଇ ଲାଗିଥିଲା । ଏମିତି ଧଳା ଦିଶୁଥିଲି ଯେ ମୋ ଦେହରେ କଣ ଅଛି କି ନାହିଁ କଣା ପଡୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବହୁତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଓ ଉତ୍ସାହିତ ଥିଲି । ପ୍ରକୃତରେ ମୁଁ ହିଁ କ୍ଳାନ୍ତିକାରୀ ଥିଲି, ସାହାଯ୍ୟ ମୋର ସବୁଠୁ ଅଧିକ । ମୋ ସାମାଜିକତା ଓ ଏମିତି ଭାବନା ସବୁ ମୋ ହୃଦୟକୁ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଲା ।

ଦଶହରା ଓ ଦୀପାବଳୀ ସରିଗଲା । ଶୀତରତ୍ନ ବିଜୟ ବୈନିକ ପରି ଉତ୍ସୁକ୍ତି ହୋଇ ଆସିଲା । ଶୀତକୁ ଦେଖି ଆମେ ଆମ

ଧାରାବାହିକ ଅନୁବାଦ ଉପନ୍ୟାସ...(ଭାଗ-୧୯)

ଶୁଭାଳା ପତ୍ର

ହାଇସ୍କୁଲ ପଢ଼ାପଢ଼ି ପ୍ରତି ସକାଶ ସତର୍କ ହୋଇଗଲା । ଦାନୀନାଥ କହିଲା ଆମକୁ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପୁରା କୋରସୋରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିବା ଦରକାର । ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା ସରିବା ପରେ ଡାକବାଲା ଉପରେ ଡକାଯିବି କରିବା ଯୋଜନା କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ମନୋହର ଏବଂ ଦାନେଶ୍ଵର ବି ଏ କଥାକୁ ଶହର୍ଷ ଶିକାର ନେଲେ । ମୋ ପାଖରେ କିଛି ଚାହା ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଚିତ୍ତେ ଦୁଃଖ ଲାଗିଲା । ମୁଁ ଚାହୁଁ ନଥିଲି କି ଦୁନିଆର କୌଣସି ଜିନିଷ ଯେତେ ବି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଆମେ କ୍ଳାନ୍ତିକାରୀ ଯୋଜନାର ପ୍ରଗତିରେ ବାଧା ଆଣୁ । ମୋ ପାଇଁ ଦେଖ ଓ ଦେଶର ସ୍ଵାଧୀନତାକୁ ବଳି କୌଣସି ବସ୍ତୁ ନଥିଲା ।

ଅବଶ୍ୟ ଆମେ ସବୁ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ଲାଗିଗଲୁ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ପ୍ରତିଦିନ ଏକାଠି ହେଉଥିଲୁ । ଶରୀରରେ ଶକ୍ତି ଓ ମୋକ୍ଷ ପାଇଁ ଏକତ୍ର ହୋଇ ବ୍ୟାୟାମ କରୁଥିଲୁ । ମୋତେ ମୋ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ବହୁତ ଚିନ୍ତା ଥିଲା । ଯେବେଠାରୁ ଆମ କ୍ଳାନ୍ତିକାରୀ ବଳ ଗଠନ ହେଲା ସେବେଠୁ ଆମେ ବ୍ୟାୟାମ କରୁଛୁ । ମୁଁ ଚିତ୍ତେ ଅଧିକ ସମୟ ଦେଖିବିଠକ ମାରେ । ଏମିତି କୌଣସି ଦିନ ଏଥିରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନି । କବରଦଣ୍ଡ ପିଉଥିବା କ୍ଷୀର ଏବେ ମୋତେ ସ୍ଵାଦିଷ୍ଟ ଲାଗୁଛି । ଏହା ଦ୍ଵାରା କିଛି ମାସ ଭିତରେ ମୋ ଶରୀରରେ ଶକ୍ତି ଓ ମୋକ୍ଷ ଆସିଯାଇଥିଲା । ମୋର ଅନ୍ୟ ବନ୍ଧୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହାହିଁ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କିଛି ଫରକ ସେମାନଙ୍କଠି ଦେଖା ଯାଉନଥିଲା । ଖାଲି ଦାନୀନାଥର ଶରୀରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଥିଲା । ସିଏ ଏକା ସହଜତ ଦେଖି ଦେଖି, ପୂର୍ଣ୍ଣ ନମସ୍କାର, ଆସନ ଓ ପ୍ରାଣାୟାମ ସବୁ କରୁଥିଲା । ପରିଶ୍ରମ ସ୍ଵରୂପ ତା'ର ଶରୀର ଶୁଖିଲା ଗଛ ପରି ରସହୀନ ଦୁଃଖ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଗାଳ ପୁରା ଗୋଲ ଗୋଲ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ତା'ର ଦୁର୍ବଳ ଶରୀରରେ ବି ସେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ମଝିରେ ମଝିରେ ଦେଖେଇ ହେଉ ଛାଡ଼ି ଫୁଲେଇ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲୁଥିଲା ।

ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଆମେ ଆମ ଆତ୍ମାରେ ଏକାଠି ହେଉଥିଲୁ । 'ବାଡ଼ିଖେଳ' ପୁସ୍ତକରୁ

କୌଶଳ ଶିଖି ବାଡ଼ିଖେଳର ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ବହି ଆମକୁ ଧୋକା ଦେଲା ।

କାରଣ ଆମେ ତାକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ଦୁହିଁ ପାରୁନଥିଲୁ । କିଛିଦିନ ପରେ ଆମେ ଆଉ ସେ ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ିଲୁ । ଆମେ ଆମ ମୌଳିକ ନୀତି ତଥା ଆପଣା ଆପଣା କଳା କୌଶଳରେ ବାଡ଼ି ଚଳେଇବା ଅଭ୍ୟାସ କଲୁ । ଆମ ବଳ ଆମେ କଣ ଆମେ ସବୁଠି ପାଉଥିଲୁ । କେବେ କେବେ ଛୁରା ଚୋପାଡ଼ିବା ଅଭ୍ୟାସ ବି କରୁଥିଲୁ । ଆମେ ଅଗଣାରେ ଗୋଟେ କାଠ ପଟା ତେରି ଦେଇଥିଲୁ । ଜଣେ ଜଣେ କରି ସେହି ପଟାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଛୁରା ଚୋପାଡ଼ୁ ଥିଲୁ । ଏହାଦ୍ଵାରା ମେହ ଅସଫଳତା ମିଳିଲା ତାହା ବିସ୍ମୟଜନକ । କାରଣ ଆମ ଭିତରୁ କାହାର ଛୁରା ବି ପଟାର ସଠିକ୍ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଭେଦ କରିପାରୁନଥିଲା ।

କେବେ କେବେ ଦାନୀନାଥ ଛୁରାକୁ ହାତରେ ଧରି ଅଗଣାରେ ଚୋପାଡ଼ୁଥିଲା । ମଝିରେ ମଝିରେ ନିଜ ଶକ୍ତି ଅନୁସାରେ ପଦନକୁ ଛରାରେ ଚିରି ଦେଉଥିଲା । ତାକୁ ଦେଖି ଆମେ ସମସ୍ତେ ବି ଛୁରାରେ ଖଣ୍ଡରେ ପଦନକୁ ଆମ ପରାକ୍ରମ ଦେଖେଇଲୁ । ଯେଉଁଥିରେ ବାଡ଼ି ଖେଳକୁ ବି ସାମିଲ କଲୁ ।

କେବେକେବେ ଆମେ ଚୋପାଡ଼ିବା ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲୁ । ଏମିତି କରିବା ବହୁତ ଜରୁରୀ ଥିଲା । ଆମେ କ୍ଳାନ୍ତିକାରୀ କେତେବେଳେ ବି ପୋଲିସ ଆମ ପିଛା କରିପାରେ । ଏ ସଂସ୍କାରଣ ବହୁତ ଅଧିକ ଥିଲା । ତେଣୁ ଚୋପାଡ଼ିବା ଅଭ୍ୟାସ କରୁରା ଥିଲା । ଆତ୍ମରକ୍ଷା ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଆମେ ବାଲିରେ ଚୋପାଡ଼ିବା ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲୁ । ଦାନୀନାଥ ସବୁଠାରୁ କ୍ଷିପ୍ରଗତିରେ ଚୋପାଡ଼ୁଥିଲା । କେତେବେଳେ କେତେବେଳେ ଆମେ ଗଛ ଉପରେ ଚଢ଼ି ତା'ର ପଟଳା ପଟଳା ଶାଖା ପ୍ରାଣାୟାମେ ଲଟକି ତଳକୁ କୁଡ଼ୁ ଥିଲୁ । ମୋତେ ମୋତା ଡାକରେ ବେଳେବେଳେ ସିଧା ସିଧା ଚାଲିବା ଅଭ୍ୟାସ କରୁଥିଲୁ । ଫଂଖା ଲଢ଼େଇ କରୁଥିଲୁ । ଦୁଇହାତ ମୁଠାରେ ବାହୁକୁ ଯୋର ଯୋର ମାରୁଥିଲୁ । ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ସାଧ ମତେ ତେଣୁ କରୁଥିଲୁ । ବେଳେବେଳେ ନିଜ ନିଜ ମୁଖକୁ ଅନ୍ୟ ମୁଖରେ ବାଡ଼େଇ ଦେଉଥିଲୁ । ଯେଉଁଥିରେ ମୁଖ ବହୁତ ସମୟରେ ଫୁଲି ଯାଉଥିଲା । ଆମକୁ କଟେ ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଖୁସି ଲାଗୁଥିଲା କି ଆମ ଭିତରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସହନଶକ୍ତି ଅଛି । ଆମେ ପୋଲିସର ଦେଖି ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ।

ଦିନ ଶିଳ୍ପ ବିରୁଥିଲା । ମୋର ଉତ୍ସାହର ଅଭ ନଥିଲା । ମୋତେ ମୋ ନିଜ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୋଷ--- ଥିଲା । ମୋ ମନ ଭିତରେ ସମସ୍ତ ହାନିମାନ୍ୟତା ସରିଯାଇଥିଲା । ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ ମନ ଭିତରେ ସବୁବେଳେ ଗୋଟେ ଆତ୍ମପ୍ରେକ୍ଷଣ ଆସୁଥିଲା । ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଚାହୁଁଥିଲି ମୋତେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସାହସିକତାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମିଳୁ । ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ତ୍ୟାଗ କରିବା ଓ କଷ୍ଟ ସହିବାର ଅସବର ମିଳୁ ।

ପରିଯାଏ ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ଖୁବ୍ ପିଲାବେଳେ ଆମେ ଖୁଲରେ ପଢ଼ିଲା ବେଳେ ନବମ ଓ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧିବା ବାଧ୍ୟତା ମୂଳକ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଫଳରେ ଆମକୁ ନାଳ ବର୍ତ୍ତର ଥିବା ଧଳା ଶାଢ଼ି ହିଁ ପିନ୍ଧିବାକୁ ପଡୁଥିଲା ଏବଂ ପରେ ପରେ କଲେଜ ଓ ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ତଥା କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସବୁଠାରେ ଶାଢ଼ି ମୋ' ଜୀବନର ଏକ ସୁନ୍ଦର ଅଙ୍ଗ ଭାବେ ପ୍ରତୀକ୍ଷାମାନ ହେଲା ।

କେବଳ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ସବୁ ମହିଳା ମାନଙ୍କର ବିଶେଷ କରି ଯେଉଁ ମାନେ ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଖୁବ୍ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଥାଏ ଶାଢ଼ି ପାଇଁ । ଭାରତର ପ୍ରାୟ ସବୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ସହରରେ ଆମର ସ୍ଵାରୋଗ ଓ ପ୍ରସୂତି ବିଶେଷତ୍ଵ ଏସ୍ତ ଚରଣକୁ ବାନ୍ଧି କନଫରେନ୍ସରେ ଭାଷଣ ଦେବାବେଳେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତି ସ୍ଥାନର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶାଢ଼ି ଖଣ୍ଡେ ଖଣ୍ଡେ ମୁଁ ମନେ ପକେଇ ନେଇ ଆସେ କାରଣ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶାଢ଼ି ମିଳେନି ତ', ସେଇ ଶାଢ଼ିରେ ବି ଗୁଲୁ ହୋଇ ରହିଯାଏ, ସେଇ ସହର ଓ କନଫରେନ୍ସ ବେଳର ସ୍ମୃତି ।

ଶାଢ଼ିର ରଙ୍ଗ ଶାଢ଼ୀର ବିଚିତ୍ରତା, ଶାଢ଼ିର ପିନ୍ଧିବାର ଶୈଳୀ, ଶାଢ଼ିର କୋମଳତା ଓ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ ପିନ୍ଧିଥିବା ନାରୀର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ । ହେଉପକ୍ଷେ ସେ ପୁତାଶାଢ଼ି ହେଉପକ୍ଷେ ସେ ଶ୍ଵେତ

